

Ponedeljak, 15. septembar 2003.

Svedok B-179

Svedok Erno van Linden (Aernout Van Lynden)

Otvorena sednica

Optuženi je pristupio Sudu

Početak u 9.06 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolete, sedite.

SUDIJA MEJ: U redu, molim da se uvede svedok.

TUŽILAC GRUM: Tužilaštvo poziva svedoka B-179.

SUDIJA MEJ: Dok čekamo na svedoka, gospodine Grum (Groome), jedna manja administrativna stvar. Mi smo u petak dobili direktivu broj 7 koja se tiče Srebrenice. Koliko sam ja shvatio, to vi nameravate kasnije formalno da uvrstite u spis. Mislim da je sada to malo preuranjeno, pa je možda najbolje da vam taj dokument sada jednostavno vratimo.

TUŽILAC GRUM: U redu.

SUDIJA MEJ: Hvala. Imamo problema sa mikrofonom za distorziju zvuka jer zvuk ponekad ipak curi. Moramo da se pobrinemo da svedok dobro razume da ne sme prerano da počne da odgovara. Molim vas da to uradite.

TUŽILAC GRUM: Da, podsetiću svedoka. Dok čekamo mogu da vam kažem da će Tužilaštvo ponuditi na uvrštenje registrator sa 13 dokaznih predmeta koje ćemo koristiti sa ovim svedokom. Molim da se dodeli dokazni broj.

SUDIJA MEJ: Da, dokazni broj molim.

sekretar: Dokazni predmet Tužilaštva 539.

SUDIJA MEJ: Molim vas da pročitate svečanu izjavu.

SVEDOK B-179: Svečano izjavljujem da će govoriti istinu, cijelu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA MEJ: Izvolite, sedite.

SVEDOK B-179: Hvala.

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC GRUM

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine, pre nego počnem sa ispitanjem, želim da vas podsetim na jednu važnu stvar. Deo zaštite vašeg identiteta je distorzija vašeg glasa. Da bi taj proces mogao učinkovito da funkcioniše kako je važno da uvek pratite osobu koja postavlja pitanje i da odgovarate tek kad se crveno svetlo na njihovom mikrofonu ugasi. Jeste li to razumeli?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A sada možemo da počnemo. Molim vas prvo da pogledate dokazni predmet 539, tabulator 1 i da nam kažete da li se na vrhu ove strane nalazi napisano vaše ime?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li u zadnjem redu ove strane стоји položaj na kojem ste vi bili i koji je relevantan za vaše svedočenje?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Molim vas da nam u jednoj ili dve rečenice opišete šta je to bilo Udruženje Srba u emigraciji?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Matica Srba i iseljenika Srbije je bila organizacija za pomoć Srbima van Srbije, u dijaspori u stvari. Radila je na humanitarnoj pomoći i na dijelu snabdjevanja ratišta u Hrvatskoj i Bosni. Takođe je radila na prevozu kako humanitarne, tako i vojne pomoći.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je u jednom trenutku ime te organizacije promjenjeno?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Da. Matica Srba se zvala u početku Matica iseljenika Srbije. Kasnije je promjenjeno u Matica Srba i iseljenika Srbije.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Pre nego što vas zamolim da detaljno kažete nešto o vašem iskazu, prvo ću vas zamoliti da nam kažete na kojem su položaju bili sledeći ljudi: prvo, osoba po imenu Branislav Crnčević?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Brana Crnčević je bio predsjednik Matice Srba i iseljenika Srbije.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam kažete da li znate nešto o njegovom odnosu sa optužnim gospodinom Miloševićem?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Da, znam da su u to vreme bili dobri prijatelji i znam da je Brana često odlazio kod Miloševića. U jednom slučaju sam ga i ja dovez' do, sa mojim kolima ispred kuće gospodina Miloševića.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A osoba po imenu Milan Prodanić, šta je on bio?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Milan Prodanić je bio načelnik šestog odjeljenja Državne bezbjednosti MUP-a Srbije.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A šta možete da nam kažete o njegovom odnosu sa Jovicom Stanišićem?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Bio je direktno potčinjen Jovici Stanišiću i oni su bili u stalnom kontaktu, mislim, dogovarali se o samom radu, o snabdevanju.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A potpukovnik Bora Stanišić? Šta znate o njemu?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Potpukovnik Bora Stanišić je bio u komandi grada, Vojne pošte 5055 i bio je zadužen za vojne magacine u Bubanj Potoku II.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li vam je poznato da li postoji neki rodbinski odnos između Bore Stanišića i Jovice Stanišića?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Ne znam da su u bilo kakvom rodbinskom odnosu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I poslednja osoba o kojoj želim da vas pitam je gospodin Tepavčević?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Gospodina Tepavčevića sam samo u jednoj prilici sreo u MUP-u Srbije, inače, on je trebao da radi sa Borom Stanišićem

pre Milana Prodanića, ali nešto se nisu slagali pa je onda radio sa, nije radio sa Tepavčevićem nego sa Milanom Prodanićem.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Molim vas da se malo primaknete mikrofonu kako bi se vaš glas bolje čuo. Tokom mog ispitivanja ja ću Maticu Srba i iseljenika Srbije zvati matica. Moje prvo pitanje je; gde se tačno nalazila kancelarija matice?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Kancelarija matice se nalazila u Nušićevoj broj 4 u Beogradu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A sada vas molim da Pretresnom veću kažete da li su neki ugledniji posetioci dolazili u tu kancelariju dok ste vi bili тамо?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Da, dolazili su razni političari, dolazili su rukovodioци iz Republike Srpske Krajine i Republike Srpske. Takođe su dolazili pojedini ljudi iz Vlade Srbije, dolazili su takođe ljudi iz MUP-a Srbije.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Molim vas da budete malo detaljniji, pogotovo kada je reč o političkim vođama. Možete li da nam kažete kojim su strankama pripadali ti političari?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Pa, većinom su pripadali SPS-u i pripadali su demokratskoj stranci, ovaj, Karadžića, Srpskoj demokratskoj stranci Karadžića i ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Pomenuli ste i političare iz Republike Srpske Krajine i Republike Srpske. Možete li da nam kažete tačno o kojim se političarima radi iz oba ta entiteta?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Pa, mogu da vam kažem. Iz Republike Srpske Krajine često je dolazio Goran Hadžić, a iz Republike Srpske su dolazili razni političari. Mislim, kad god su održavani sastanci, ja nisam mogao da prisustvujem, ni ja ni ostali ljudi njemu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li možete da nam kažete imena ljudi koji su došli iz Republike Srpske?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Mogu, Krajišnik je dolazio često.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Još neko?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Pa, ja sam se susreo jednom sa Biljanom Plavšić u Vladi Srbije i tom prilikom sam je odvezao do aerodroma u Batajnici i ona je dolazila, mislim samo...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Identifikovali ste pripadnike MUP-a Srbije kao ljudi koji su takođe dolazili u vašu kancelariju. Da li možete da nam kažete imena ljudi iz te organizacije?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Da, dolazio je jedan, bilo mu je ime Isidor. On je postavljao uređaje za vezu, radio uređaje za vezu sa Krajinom. Na višem spratu više matice bio je postavljen jedan centar za samo praćenje razvoja događaja u Republici Srpskoj i Republici Srpskoj Krajini.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Rekli ste da je jedna osoba iz MUP-a Srbije organizirala opremu za vezu. Da li znate gde je bio kraj tih linija za vezu, gde su one išle?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Kako mislite kraj? Nisam vas dobro razumeo.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Rekli ste kako je taj sistem veze uspostavljen kako bi se pratili događaji u Krajini, a mene zanima na kojim konkretnim lokacijama se to pratilo? Da li je to bilo na nekim lokacijama, u nekim organizacijama, čime je ta održavana veza?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Održavana je veza radio uređajem koji je bio postavljen i antene su bile postavljene na krovu, direktno, slušale su se sa raznim komandama u Republici Srpskoj i Republici Srpskoj Krajini.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je tokom perioda o kome vi imate saznanja bilo nekih poseta pripadnika JNA ili Vojske Jugoslavije? Poseta matici.

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Koliko ja znam, dolazio je jedan bezbjednjak koji je radio u Korenici, ali ja ne mogu da mu se sjetim imena, iz Vojske Jugoslavije.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je tokom vremena o kojem vi imate saznanja iko iz Ministarstva odbrane Srbije dolazio u kancelarije matice?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Iz Ministarstva odbrane nije dolazio niko, iz vojske, koliko ja znam, u samu maticu. Brana je odlazio na sastanke, ali u maticu samu nije dolazio niko.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da nam kažete šta vi znate o sastancima između pripadnika Matice i pripadnika Ministarstva odbrane? Koliko su se često oni održavali i gde?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Oni su se održavali svakodnevno. Svako jutro su se prvo održavali sastanci u Državnoj bezbednosti MUP-a Srbije, gdje su se obrađivali podaci sa ratišta, gdje je šta potrebno, a potom je Milan Prodanić dolazio prvo na početku u Bubanj Potok, gdje je održavo redovno svako popodne sastanke sa Borom Stanišićem, gdje treba šta da se pošalje, na koji deo ratišta.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Pre nego što ostavimo temu, kancelarija Matice, recite nam još da li ste ikad videli pripadnike paravojnih formacija da dolaze u kancelariju?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Jesam. Dolazio je iz Novog Sada Lainović Dugi, koji je kasnije ubijen. Njega se dobro sećam da je dolazio. Od, dolazio je takođe i kapetan Dragan.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Neki drugi?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Ne mogu da se sjetim. Dolazio je Kojić iz Borova Sela.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je gospodin Crnčević vama jednom prilikom nešto rekao o nekim specijalnim telefonskim linijama koje su instalirane u njegovoј kancelariji?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Ne da mi je rekao, ja sam te telefonske linije i video. Bio sam u tim kancelarijama. Bili su posebno postavljeni telefoni sa, direktni telefoni sa gospodinom Miloševićem i Državnom bezbjednosti MUP-a Srbije. To su posebni telefoni, ne obični telefoni, takozvani oni crveni telefoni za ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Naši prevodioci vas opet mole da govorite malo glasnije, zato jer ne čuju dobro vaš glas. Dakle, zanima me još jednom telefonska linija povezana sa Državnom bezbednosti, odnosno, MUP-om Srbije. Da li znate čija je kancelarija bila na drugom kraju linije?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Na drugom kraju linije direktno, bilo je direktno povezana sa Državnom bezbjedosti MUP-a Srbije i sa gospodinom Miloševićem. Brana Crnčević je imao direktne veze s njima, ne preko običnih telefona, nego tih telefona.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li vam je gospodin Crnčević ikada rekao koja je bila svrha posedovanja tih direktnih linija?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Pa, svrha tih direktnih linija je da bi se tačno znalo šta se dešavalo na ratištu, da bi se obaveštavalo šta se dešavalo, jer veliki broj ljudi je dolazio u kancelariju Brane Crnčevića i obaveštavao ga o samim dešavanjima na ratištu. To je on dalje prenosio Državnoj bezbjednosti i, bivšem predsjedniku Slobodanu Miloševiću.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Pre nego što vam postavim neka detaljna pitanja o aktivnostima matice, molio bih vas da Pretresnom veću prvo sažeto opišete onaj deo pomoći koji ste vi davali, a koji ste opisali kao borbene potrepštine, odnosno, vojna oprema? Možete li prvo da nam kažete otprilike koliko je borbene opreme prošlo kroz maticu prema ratištima u Bosni i Krajini?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Pa, mogu da vam kažem tačan broj iz Bubanj Potoka u toku 1992. godine, u jednom vremenu pred kraj godine znam da je prošlo preko 1.200 kamiona oružja i municije iz Bubanj Potoka. U svemu tome učestvovao je i transport matice Srba. Takođe su učestvovala vozila MUP-a Srbije. Bila su angažovana i privatna vozila za taj prevoz, a takođe su dolazila i vozila iz Republike Srpske i Srpske Krajine po to oružje i municiju, mislim, kompletan suma u, jedno vreme 1992. godine je bila preko 1.200 kamiona i to teških kamiona, ne onih malih vojnih "dajčeva" od četiri i po tone, nego su sve to vozila koja su nosila preko 20 tona.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Vojna oprema koju je Matica dovozila na ratište da li vam je poznato odakle je ta vojna oprema došla?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Bio je jedan deo radio stanica. Radio stanice što je matica dobijala, to su bile radio stanice poslate iz srpskih društava iz cele Evrope (Europe), iz cijelog svijeta a sam vojna oprema, naoružanje i municija, to je dolazilo iz Bubanj Potoka II.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Možete li da budete malo precizniji? Šta je Bubanj Potok, koja je to vrsta vojnog objekta, u čijem vlasništvu, u koju kategoriju objekata spada? Zanima me, dakle, nešto detaljnije o tom mestu odakle je Matica dobijala oružje i municiju?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Bubanj Potok II je jedno od najvećih skladišta oružja i municije u bivšoj Jugoslaviji. Ono je snabdjevalo, mislim samim tim naoružanjem, a to je, to su jako velika podzemna skladišta, tu ima par han-

gara koji su van zemlje. To su bila sama skladišta. Postoji pored toga objekta i Bubanj Potok I što je služio za obuku i gađanje i odatle su se slali ljudi na ratište. Oni su razdvojeni, otprilike jedno dva kilometra jedno od drugog.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Bubanj potok II, to skladište oružja, u čijem vlasništvu je to bilo?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Pa, to skladište je bilo u vlasništvu Vojne poštne 5055, Komande grada Beograda.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Prema vašim saznanjima, kakav je bio odnos između MUP-a Srbije i Bubanj Potoka I, odnosno, Bubanj Potoka II?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Pa, sam odnos između MUP-a Srbije i skladišta, radila su samo dva čoveka, to je Bora Stanišić i Milan Prodanić. Milan Prodanić je donio narijeđenja gde šta treba da se nosi, a Bora Stanišić je spremao konvoje i slao na ratišta. Povezanost Državne bezbjednosti i MUP-a Srbije je, u stvari, u tome, veoma mali krug ljudi uopšte znao, koliko je, po momu saznanju, u bivšoj JNA, šta se radi u stvari u Bubanj Potoku. Isto tako veoma mali krug ljudi u MUP-u Srbije je znao za ovo.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Koji procenat oružja i municije koji je razdelila Matica je dolazio iz Bubanj Potoka II, iz Vojne poštne 5055?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Pa, veoma velik procenat, mislim, nije zanemarljiv. U današnje vrijeme to bi mogli snabdjeti bar jedno pa trećinu bivše Jugoslavije, po pitanju ljudstva mogli ste naoružati s tim, sama vam cifra dovoljno govori, 1.200 kamiona u toku 1992. godine. To su teški kamioni, mogli ste naoružati veoma, veoma veliki broj ljudi.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Mogu li da vas zamolim da navedete imena osoba koje su u velikoj meri doprinele razdeljivanju oružja iz Bubanj Potoka? Vi ste već pomenuli Boru Stanišića. Da li ima još nekih službenika, bilo vojnih ili službenika drugih vlasti čija imena bi trebala ovde da se navedu kao neki koji su učestvovali u tome?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Da, Bubanj Potok je sačinjavao ukupno pet ljudi. Bio je jedan čovek, Dule Marušić, on je bio vodnik u vojnoj policiji. Bio je takođe po imenu Rile, jedan, on je bio civilno-vojno lice, zaposlen u Vojsci Jugoslavije. Bio je Brka i bio je Buca koji je umro u, on je u stvari bio glavni skladištar Bubanj Potoka. Glavno u toku rata je umro, kako, to nikad nije razjašnjeno.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je bila bilo kakva posebna oprema ili neko oružje koje je moralno posebno da se kupuje u odnosu na ono što je dolazilo iz ovih vojnih skladišta?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Da, vojska, bivša vojska JNA nije posedovala jedino prigušivače, to nije u njenom redovnom sastavu. To se proizvodilo u Kaluđerici, pored Beograda, jedna privatna zanatska radnja je pravila. Samo plaćanje te opreme, tih prigušivača, snosila je, koliko je meni poznato, Državna bezbjednost MUP-a Srbije.

SUDIJA KVON: Gospodine Grum, molim vas da sa svedokom razjasnite par stvari. Prvo, da li je Bubanj Potok ime vojnog objekta ili je to ime mesta, i drugo, da li je to u Beogradu ili blizu Beograda?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da, gospodine. Da razjasnimo ove stvari koje je tražio sudija Kvon (Kwon). Da se prvo pozabavimo Bubanj Potokom. Mesto koje vi pominjete kao Bubanj Potok, da li je to zvanično ime tog mesta ili je to jednostavno mesto gde se ta lokacija nalazila, taj objekat?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: To je lokacija gde se mesto nalazilo. To je van Beograda, na nekoliko kilometara na putu prema Nišu, izlazi se sa autoputa i Bubanj Potok je na, Bubanj Potok I je na lijevoj strani, a Bubanj Potok II je na desnoj strani. Ta dva objekta su međusobno razdvojena. I jedan i drugi su pripadali Vojsci Jugoslavije.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine, da li je Bubanj Potok I imao nekakvo zvanično ime? Nekakvo ime, recimo, na kapiji ili negde zabeleženo zvanično ime?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Koliko ja znam, ne. Jednostavno se zvao Bubanj Potok I. Kad dobijete poziv za mobilizaciju, dobijete naziv Bubanj Potok I na pozivu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li isto važi i za Bubanj Potok II?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Ne, Bubanj Potok II je zatvorenog tipa, to su magacini. Samo magacini i ništa više. Magacini vojne opreme.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Oružje i municija koje je matica primala iz Bubanj Potoka II, da li je postojalo neko mesto gde je sama matica privremeno držala to oružje pre nego što ga je razdelila u Hrvatskoj i Bosni?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: U pojedinim slučajevima jeste. Posedovali smo jedno, mislim, parking na beogradskom sajmu. Na ulazu, ustvari, na beogradski sajam sa desne strane, tu su nekad bile neke stare radionice i to nam je dato za korišćenje za vozila i za sklanjanje pre nego što bi neko vozilo otislo na dalju lokaciju u Republiku Srpsku i Republiku Srpsku Krajinu. Takođe smo jedno vrijeme, dok je Kertes bio u MUP-u, imali i jedne njihove hangare u Makišu, to je pripadalo MUP-u Srbije.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Prethodni jedan svedok je govorio o jednoj lokaciji koju je opisao kao nadvožnjak u blizini sajma. Da li vam je poznato da postoji bilo kakav nadvožnjak, nekakav uzdignuti put u blizini sajma?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: To je upravo ispod nadvožnjaka, ispod same Gazele ispod samog autoputa kad idete iz pravca Beograda prema Zagrebu, to vam dođe na levu stranu, to je na samom ulazu u beogradski Sajam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Znači to mesto koje vi opisuјete da su tu bili parkirani kamioni, to je ispod autoputa, da li to tako je bilo?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Pa, može se reći da je ispod autoputa iako je malo više levo od autoputa. Postojala je hala gde je, ona je praktično hala Beogradskog sajma što je matica koristila za humanitarnu pomoć, za lekovite i ostalo, ona je bila ispod jednog nadvožnjaka. Ne znam da li se na nju mislilo?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Pored ovog mesta za skladištenje, da li je Matica ikada prevozila oružje direktno sa objekata koji su pripadali srpskom MUP-u? I ako jeste, molim vas da onda identifikujete lokaciju tih objekata?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Mogu da identifikujem, bilo je jedno skladište u Ostružnici, MUP-a Srbije, odatle se isto direktno vozilo i kasnije je napravljeno jedno skladište, već pri samom kraju, u Lipovici, što je Vojska Jugoslavije dala MUP-u Srbije, to je na putu za Barajevo.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine, sada ču da tražim da vam se po kaže dokazni predmet 539, tabulator 2, to je dokument od 1. septembra 1992. godine. Molim vas da pogledate taj dokument, da nam kažete da li ga prepoznajete i da komentarišete sadržaj dokumenta?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Da, to je Matica dobila za potrebe njenog transporta, dobila je 10.000 litara dizel goriva, to je bilo u bonovima za mesec septembar.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ovo gorivo koje je Matica primila, da li se to koristilo samo radi raspodele humanitarne pomoći, onako kako to stoji u ovom dokumentu?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Ne, to se, svo to gorivo je dobijeno i za pomoć i vojnu i civilnu. Isto tako smo koristili i gorivo iz vojnih magacina. Bubanj Potok II je posedovao svoju benzinsku pumpu, odakle smo takođe uzimali gorivo. To gorivo nije nikom plaćano, dobijano je.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Molim da svedok pogleda dokument 539, tabulator 3 i želim da vam postavim isto pitanje: da li možete da identifikujete ovaj dokument i ako možete, molim vas da Pretresnom veću objasnite šta taj dokument znači?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: To je dokument Ministarstva za veze za Srbe van Srbije, Nušićeva 4, gde je odobreno da se preuzme 2.500 litara goriva po odluci ministarstva Vlade Srbije.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Molim da sada pogledate dokazni predmet 539, tabulator 4, to je jedan list papira bez datuma i tu se nalaze određena imena i brojevi telefona. Molim vas da nam objasnite značaj tih imena i telefonskih brojeva koji se nalaze u ovom dokaznom predmetu?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: To su telefoni "Jugopetrola", "Beopetrola" i novosadskog "Naftagasa", s kojima se kontaktiralo ako je bilo potrebe za pojedinim količinama goriva. To su direktni telefoni direktora "Beopetrola", ovaj, "Jugopetrola", Dragana Tomića, direktora bivšeg "Beopetrola", Mileta Neđe, s kojima se kontaktiralo ako je bilo potrebno da se gorivo preuzme na njihovim benzinskim pumpama ili skladištima.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da bi zapisnik bio jasan, ja sam vam postavljao pitanja o vojnoj opremi i muničiji. Da li takođe može da se kaže da je Matica takođe ljudima kojima je bilo potrebno podelila velike količine humanitarne, čisto humanitarne pomoći u krajevima Hrvatske i Bosne koji su bili zahvaćeni ratom?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Da, u svakom slučaju.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Molim vas da pogledate tabulator 5, dokaznog predmeta 539 i moje pitanje je sledeće: ovaj dokument od 19. juna 1992. godine, zar to nije evidencija upravo jedne takve isporuke humanitarne pomoći, čisto humanitarne pomoći koja je bila upućena za Sarajevo?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Da, to je bila upućena pomoć za Sarajevo. Vlada Republike Srbije je slala humanitarnu pomoć za Sarajevo. To su količine brašna, šećera, ulja i ostalog što je slato na područje Pala i Sarajeva.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Molim sada da pogledate tabulator 6, dokaznog predmeta 539? Molim da identifikujete ovaj dokument od 17. juna 1992. i da Pretresnom veću objasnite ili opišete sadržaj tog dokumenta?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: To je dokument Crvenog krsta Srbije, Vladi Republike Srbije i Ministarstvu za veze sa Srbima van Srbije. To je dokument gde se traži da se samo, sama humanitarna pomoć doveze u magacin Crvenog krsta, odakle je trebala da kamionima matice krene prema Palama i Sarajevu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste vi učestvovali u jednom takvom konvoju koji je iz Beograda prevozio humanitarnu pomoć na Pale blizu Sarajeva?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I tokom vaših dužnosti sa tim konvojem, da li ste imali priliku da se sretnete sa Radovanom Karadžićem?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Da, u tom slučaju sam se baš susreo sa Radovanom Karadžićem na Palama, sa Biljanom Plavšić i Radovanom Karadžićem, gde sam imao odrijeđene probleme upravo sa Radovanom Karadžićem, jer mi nije dozvoljavao da jedan broj kamiona, koji je bio namijenjen Sarajevu, odvedem, odvedem do samog Sarajeva, nego je tražio da se svi kamioni istovare na Palama, što sam se ja usprotivio. Nisam dozvolio da se svi kamioni istovare na samim Palama, jer na kamionima je u Crvenom krstu bilo naznačeno da se ta pomoć šalje za pomoć Srbima, za pomoć Muslimana, za pomoć Hrvatima, u stvari "Merhametu" (Merhamet) i "Karitasu" (Caritas).

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Molim vas da sad pogledate dokazni predmet 539, tabulator 8. Da li prepoznajete ovaj dokument?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Da, poznajem i taj dokument. To je dokument koji je dobila Matica Srba od stane Javne bezbjednosti Donjeg Lapca u Lici sa specifikacijom opreme koja im je potrebna za samu tu njihovu stanicu milicije u Donjem Lapcu. To je uglavnom, većinom sve vojna oprema. U toj, u toj vojnoj opremi između ostalog, su se tražili i prigušivači za strelnjačka

naoružanja, za automatske puške 35 komada, za snajperske puške vojne 7.9 milimetara, 15 komada i za "Škorpione" (Scorpio) 15 prigušivača.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine, da li je ovaj dokument primer dokumenata koji su upućivani matici, kojima se tražila oprema, vojna oprema i municija?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Vi ste ranije govorili o gospodinu Prodaniću i o Bori Stanišiću, o tome da su imali sastanke. Molim vas da opišete gde su se držali ti sastanci i koliko često?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Sastanci između Milana Prodanića i Bore Stanišića su se na početku održavali u magacinu Bubanj Potok II. Postojala je jedna mala kancelarija u samoj hali, to je provizorna kancelarija, veoma mala. Pravljena je uglavnom zbog zime da bi se nekad zagrejali u njoj, jer su ti hangari jako hladni zimi, međutim, međutim, pojedini razgovori su se mogli normalno čuti, to nisu, to nije bila ozidana prostorija. A kasnije su ti sastanci prenešeni u halu matice, svako poslepodne, na Beogradskom sajmu, gdje se držala humanitarna pomoć.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Vi ste svedočili da se sastanci, koji su se održavali u Bubanju Potoku II, da je to moglo da se čuje. Da li ste vi ikada čuli te razgovore i ako jeste, zamoliću vas da ukratko opišete teme o kojima se razgovaralo na tim sastancima?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Pa, na tim sastancima se razgovaralo upravo o snabdjevanju oružjem i municijom u pojedinim delovima bivše Bosne i Hrvatske, šta je gde potrebno, u kojim količinama, od koje vrste naoružanja, od koje vrste municije. Uglavnom, sastanci su se o tome održavali.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ranije ste svedočili o drugim sastancima koji su održavani u zgradici Državne bezbednosti. Možete li da budete malo konkretniji i da nam kažete ko je prisustvovao tim sastancima i koliko su se često oni održavali?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Pa, sastanci u Državnoj bezbjednosti su se održavali svakodnevno, u stvari, svakog prepodneva, svako jutro. Ja koliko znam, ti sastanci su održavani u sastavu Milan Prodanić, Jovica Stanišić, Te-pavčević i jedno vreme Mihalj Kertes, dok je bio u saveznom SUP-u. Za ostale ne znam, za ove sam čuo da su prisustvovali sastancima. Sa tih sastanaka

direktno je upoznavan svakodnevno i gospodin Milošević, jer znam da su, po njihovom razgovoru, onom što se vodio u mom prisustvu, svakodnevno je morao da bude obavješten i gospodin Milošević o tim sastancima.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Molim vas da Pretresnom veću opišete kako to da znate da su ti sastanci održavani svako jutro u zgradji Državne bezbednosti?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Pa normalno znam, jer svaka dopuna u naoružanju, kad god je Prodanić dolazio u Bubanj Potok II, on kaže: "Na sastanku smo prikupili informacije gde je šta kom delu ratišta potrebno da bi se slalo iz samog Bubanj Potoka". Jer sam MUP Srbije nije posjedovao tolike magacine i tolike kapacitete naoružanja da bi mogao da šalje na ratište. U stvari, sva vojna oprema koja je dolazila iz bivših jugoslavenskih republika, iz Slovenije, iz Hrvatske, iz Makedonije, uglavnom se slivala u magacine Bubanj Potoka i ostale magacine u okolini Beograda, tako da za takvo naoružanje nije moralo da postoji pokriće. Uvek je bio stoјao jedan određeni broj koji je pokrivaо samo stanje magacina Bubanj Potok II. A to ostalo naoružanje se nije vodilo pod tim. Takođe u nedostatku svog tog naoružanja koje je bilo potrebno u jednom vremenskom periodu, ukinuta je Teritorijalna odbrana Srbije. To naoružanje Teritorijalne odbrane Srbije je odvoženo na ratište.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gde na ratište, ako znate?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: U Republiku Srpsku i Republiku Srpsku Krajini, u sva mjesta gdje su postojali, normalno, štabovi za prijem. Uglavnom su to na početku bili sve civilni, civili. Nisu bili vojna lica. Nisu bili profesionalni, ni, ni policajci, ni vojna lica. To su bili obični građani koji su osnivali Teritorijalnu odbranu u ono vreme i njima su se slala ta oružja i municija.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Sastanci u kancelariji Državne bezbednosti srpskog MUP-a; da li je gospodin Crnčević ikad išao na te sastanke?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Ja mislim da je išao samo u par navrata na te sastanke. On je, inače, jako kasno dolazio na posao. Dugo je spavao, koliko ja znam, a sastanci su održavali se rano ujutro, mislim. Brana Crnčević je odlazio, to znam, kod Jovice Stanišića, oni su bili i dobri prijatelji, mislim kućni prijatelji.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Rekli ste da bi išao da poseti Jovicu Stanišića, da li se radilo o društvenoj poseti ili poslovnoj poseti i gde je on tačno odlazio da vidi gospodina Stanišića?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Odlazio je u MUP Srbije. Radi se o čisto poslovnom odnosu, ne o privatnom.

SUDIJA KVON: Samo trenutak. Gospodine B-179, rekli ste da je gospodin Milošević najverovatnije primao dnevni izveštaj sa sastanaka. Možete li da nam objasnite kako ste vi to saznali? Rekli ste da ste načuli nešto. Šta ste vi to tačno čuli od tih razgovora?

SVEDOK B-179: Pa, čuo sam u Bubanj Potoku razgovore između Milana Prodanića i Jovice Stanišića, da sve što se radi o tome mora biti obavješten i predsjednik gospodin Milošević, u ono vrijeme. Na kraju krajeva, gospodin Milošević, iako nije komandovao vojskom, Vrhovnim savjetom odbrane, on je, pod njegovom komandom je bio MUP Srbije i Državna bezbjednost.

SUDIJA KVON: Da li je onda vaša prepostavka to da je gospodin Milošević od njih primao dnevne izveštaje?

SVEDOK B-179: Pa, nije prepostavka, nego je istina da je, da su se sastajali, mislim, da je primao izvještaje. Čuo sam da je primao izveštaje od načelnika Državne bezbjednosti MUP-a Srbije, od Milana Prodanića. To nije prepostavka, to je činjenica i to sam čuo svojim ušima.

SUDIJA KVON: Možete li onda da mi kažete šta ste vi tačno čuli tom prilikom?

SVEDOK B-179: Tom prilikom sam čuo, mislim, u raznim prilikama sam čuo da o svemu što se šalje na ratište mora biti obavješten i gospodin Milošević. Sami sastanci koji su održavani u Državnoj bezbjednosti MUP-a Srbije, u tom malom krugu ljudi, sa tih sastanaka je dolazio Milan Prodanić u Bubanj Potok i on je prenosio direktno gospodinu Jovici Stanišiću i gospodinu Miloševiću.

SUDIJA KVON: Hvala vam. Gospodine Grum, pored toga, mislim da se niste pozabavili pasusom 19 iz rezimea i narednim pasusima. Da li ste vi to tako namerno hteli?

TUŽILAC GRUM: Ne, časni Sude, hvala vam što ste mi ukazali na to. Vratiću se ja sada na to.

SUDIJA KVON: Hvala vam.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Pre nego što se vratim na ta pitanja koja sam nehotice propustio, kad ste čuli da gospodin Prodanić pominje razgovore sa gospodinom Miloševićem ili u vezi gospodina Miloševića, koji je on izraz koristio kada bi pominjao gospodina Miloševića? Kako ga je oslovljavao?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Zvali su ga "tata je tako naredio".

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Pre nego što je Matica primila oružje i municiju iz Bubanj Potoka II i razdelila ga, ko je pre toga izdavao odobrenje ili dozvolu da se to oružje pusti iz Bubanj Potoka II i da se predala Matici?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Mislite na samo odobrenje ko je dozvolio da se samo naoružanje predala Matici da bi se vozilo dalje na ratište?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da, upravo tako.

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Pa, ovako da vam kažem. Sam nalog za utočvar vozila Matice Srba je dolazio iz Bubanj Potoka od Bore Stanišića, potpukovnika Bore Stanišića. Potom su slata vozila u Bubanj Potok, tu su se tovarila sa oružjem i municijom. Ako je bilo potrebe, dopunjavali su se sa lekovima, hrana, čebadima u hali Matice i odatle su iz parka slata na ratišta. Sama naređenja o tome je izdavao MUP Srbije. Mogu da vam objasnim na koji način. Za prolaz tih transporta nama nije trebala posebna dozvola, za prelaz punktova, od strane Ministarstva unutrašnjih poslova. Uvek su bili obavesteni policajci da prolaze ta i ta vozila i ko vodi kolonu, tako da ta vozila niko nije pregledao.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A od koga bi Bora Stanišić dobijao naređenja? Jesu li to bili njegovi vojni nadređeni ili neko drugi?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Ne, ni u kom slučaju vojni, nego od MUP-a Srbije, od Milana Prodanića direktno.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da razjasnimo ovu stvar. Prema vašem razumevanju, kako bi normalno bila izdavana naređenja za distribuciju oružja koje pripada JNA, odnosno, Vojsci Jugoslavije?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Pa, trebalo je da ide preko Ministarstva odbrane Vojske Jugoslavije, međutim, preko Ministarstva odbrane i Vojske Jugoslavije to nije išlo. Takav bi bio normalan redoslijed, međutim, taj redoslijed je u ovim slučajevima bio zaobiđen, za ovaj rad nije trebalo da zna veliki broj ljudi, znao je jako mali broj ljudi u samom ovom poslu kojim sam se i ja bavio.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Promenimo sada temu. Recite nam da li ste vilično bili u konvojima koji su vozili oružje u Krajinu?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Koliko puta?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Pa, nekoliko puta za Zvečeve sam bio dva puta u konvojima, koje je vodio Bora Stanišić. Ti konvoji su se jedno vrijeme održavali, svakog petka su kretali iz Bubanj Potoka, vraćali se u subotu. To su bili prilično veliki konvoji. Ja sam obično odlazio do bolnice u Bučju, pre Zvečeva, gde sam ostavljao lekove, čebad i ostalu humanitarnu pomoć, ali sam produžavao i do samog Zvečeva, gde je bila skladištena vojna oprema za taj deo ratišta. Takođe vodio sam jedan konvoj koji sam sam vodio, koji nije bio Bora Stanišić, od četiri kamiona, koji je bio upućen, tu je bila municija za Podnoblje u vreme borbi u Slavonskom Brodu i Bosanskom Brodu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Sada bih želeo da skrenem vašu pažnju na prvi konvoj u kome ste išli. Recite mi koliko je ukupno kamiona bilo u tom konvoju i koji procenat kamiona je vozio humanitarnu pomoć, a koji vojnu opremu?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Mislite za Zvečovo?

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da.

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Pa, tu je bilo obično između 10 i 15 kamiona, jedan kamion je obično vozio humanitarnu pomoć, svi ostali su vozili vojnu pomoć.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Jeste li ikada učestvovali u konvoju za koji je Državna bezbednost Srbije dala kamione za transport?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Kako da ne. Pa, u većini tih transporta učestvovali su i kamioni MUP-a Srbije. Doduše, oni su imali malo male kamione. Oni su imali "Mercedese" (Mercedes) 12, 13, oni nisu bili velike tonaze, ali

uglavnom su bili korišćeni za snabdevanje u tim konvojima. Takođe, MUP Srbije je imao u jedno vrijeme ratišta i jedan "Reno" (Renault) šleper, ne znam odakle sa ratišta je došao, zaplenjen, znam da sam bio u Ostružnici kad nisu znali da mu dignu kabinu da bi ga normalno mogli da ga upale. Jer je ta kabina radila na daljinsku komandu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A sada idemo na Republiku Srpsku. Da li su vam poznati slični konvoji koji su slani u neka područja Bosne?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Da, slani su u sve delove Bosne, slani su od Sarajeva, pa u sve djelove Hercegovine, skroz. Uglavnom postojala su lica za vezu koje je odrijeđivao MUP Srbije, to su bili uglavnom civili. Za samo Sarajevo veza je bila jedna žena, zvala se Beba, ona je, inače pre rata držala jedan kafić na Ilijadži u Sarajevu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Molim vas da nam sada jednostano navedete lokalitete u Bosni na koje su upućivani konvoji prema vašim ličnim saznanjima.

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Pa, upućivani su u sam Knin, Gračac, Lički Osik, onda Banja Luku isto tako, u Hercegovini Trebinje, iako je to veoma udaljeno od Beograda, ali Beograd je snabdjevao taj deo ratišta takođe. Verovatno je postojao još neko ko snabdjeva, ali ja taj drugi dio nisam znao.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Koliko su često ti konvoji išli u Bosnu, da li možete da nam date neku predstavu o tome je li to bilo često, jednom nedeljno, jednom mesečno?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Pa, konvoji su išli, praktično su svakodnevno išla vozila iz Bubanj potoka. Dešavalо se da dolaze vozila i sa samog ratišta iz Bosne i iz Hrvatske, pojedinačno gde su normalno tovarili oružje i municiju i tovarili u svoje djelove. Svaki dan su tovarili uglavnom kamioni.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Konvoji koji su išli u Bosnu, jesu li oni tamo išli pre nego što je izbio sukob ili i pre i posle?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Pa ovako, odmah ču da vam kažem, pre samog sukoba, upravo je jedan kamion Matice, pre sukoba u Bosni, jedna "Skania" (Scania) odvezla iz Bubanj Potoka naoružanje za Sarajevo, pre samog onog sukoba zu Bosni, u Sarajevu što je bio. To je bio kamion "Skaniјe", vozio je Rajčević Željko. Vozač inaače u Matici, izbeglica iz Zapadne Slavonije, iz ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Opišite nam, molim vas, dogovor sa ljudima koji su primali to oružje? Kako je to funkcioniralo, da li su oni morali da plate oružje? Šta bi se tačno dogodilo kad bi oružje dospelo na neku lokaciju u Hrvatskoj ili Bosni?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Ne, oružje se dobijalo, to oružje se nije plaćalo.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li su ljudi koji su dobijali oružje morali da potpišu neku potvrdu o tome?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Da. Svako je morao da potpiše revers izdat od komande grada Beograda, Vojne pošte 5055 koji je obavezno slat uz svaki kamion šta je vozio i taj revers je svako morao da potpiše da je primio. Celokupnu, mislim iz celog naoružanja oružja i municije.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Molim da se svedoku pokaže dokazni predmet 539, tabulator 12. Gospodine, molim vas, da nam kažete da li možete da identifikujete ovaj dokument, ako možete, kako to možete i opišite nam šta se u njemu nalazi?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Ovo je jedan od reversa vojne pošte 5055 komande odbrane grada Beograda, to su mine 82 milimetara za minobacače. Tu ima 225 mina, to je stalo u jedan "Citroenov" (Citroen) kombi. Lično sam ja preuzeo iz Bubanj Potoka

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Je li to vaš potpis na ovom dokumentu?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Da, da, moj je potpis, da, da, moj je potpis da sam ja primio i predao sam čovjeku kojem je rečeno iz Gaboša, to je otislo za Gaboš.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ovaj dokument na vrhu ima sledeći natpis: "Revers na niže navedenu vojnu imovinu, primljenu na upotrebu". Međutim, neki dokumenti kažu da je oprema pozajmljena, a ne predata. Mene zanima da li ste se vi ikada bavili sličnim transportom, da li ste vi ikada vozili oružje nazad sa onih mesta na kojima je oružje bilo deljeno?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Ne, u svakom slučaju nisam nikad vraćao to oružje.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ste ikada učestvovali u dopremi nekih stvari, a da je Arkan sa svojim ljudima pokušao da se pridruži konvoju?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Da bio je prvi prolaz za Knin. Na prvom transportu kad je, dok je bilo neprohodno doći do Knina i Banja Luke, prvi konvoj koji je krenuo prema Kninu, u tom konvoju sam bio ja. Bio je sastanak, na benzinskoj pumpi sam trebao da se nađem sa ostatkom konvoja koji nije pripadao mojoj organizaciji. Ja sam normalno poveo moj deo ljudi, moj deo vozila i kad sam došao na benzinsku pumpu na Zmaju, na izlazu iz Beograda, tu su me čekali ljudi i vozila od Arkana. U tom slučaju, kad sam vidio te ljudе da su ljudи Arkana, znao sam deo posla kojim se oni bave i kavim se radnjame bave, ja sam mojim ljudima naredio da upale kamione i da se vrate u skladište odakle smo i pošli. Međutim, posle odrijeđenog vremena, došao je Arkan sa svojih jedno 10 do 15 ljudi, sa uperenim automatima u mene i moje ljudе, udario mi je šamar i naredio da se u ono vrijeme kamioni upale i da se priključe konvoju. Da ne bih rizikovao živote mojih ljudi, ja sam morao da krenem sa tim konvojem prema Kninu. Arkan je išao u tom konvoju do Modriče, onda se vjerovatno vratio prema Beogradu, ja sam nastavio put preko Plitvica sve do Knina, u tom transportu ostalo je ...

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Gospodine, dali ste nam dovoljno detalja o Arkanu i konvoju. Pomenuli ste da je Matica prevozila i radio stanice. Pogledajte sada tabulator 7, dokaznog predmeta 539 i bez ulaženja u previše detalja, recite nam da li je to potvrda, revers za primanje izvesne količine radio stanica koje su predate Republici Sрpskoj?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Da, to je revers koji sam ja, mislim radio stanice koje sam ja predao gospodи Biljani Plavšić za štab Republike Srpske, direktno namenjeno za Radovana Karadžića.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je gospоđа Plavšić potpisala taj dokument?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je u nekom trenutku general Mladić zatražio da se vidi sa ljudima koji Vojsku Republike Srpske snabdevaju oružjem? Detalji o tome o čemu je razgovarano nisu važni.

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Bio sam u Bubanj Potoku II, došao nam je telefonski poziv da general Mladić hoće da nas vidi, da vidi koji su to ljudi koji rade taj deo posla i čekao nas je u jednoj kafani pored opštine Novi Beograd. Tog puta sam i zadnji put video generala Mladića.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li su od vas u jednom trenutku tražili da prevezete tovar dinara Republike Srpske Krajine iz Beograda u Knin?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Da, bilo mi je rečeno da pošaljem jedan kamion, upravo je to jedna "Skania" (Scania) o kojoj sam već govorio, to je inače furgon, zatvoren kamion. Nema ciradu, nego potpuno zatvoren. Traženo mi je da je pošaljem u kovnicu novca da bi se natovarila. To su bili onda oni prvi krajinski dinari što su štampani u kovnici novca u Topčideru. Poslao sam kamion sa vozačem, vozio je u to vrijeme vozač Danilović Jovo, isto izbjeglica iz zapadne Slavonije. On je, on je otisao u kovnicu, natovario je, tu je bilo između sedam i osam tona novčanica koje smo mi otpremili za Knin. Takođe smo iz Knina, iz Knina smo takođe prevezli određenu količinu razne, razne, raznih novčanica, maraka, dolara, franaka, mislim svih ostalih valuta koje je vraćeno za samu kovnicu novca u Topčideru. To je na povratku.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Već ste rekli o tome da ste bez poteškoća prolazili kroz kontrolne punktove. Pogledajte sada, molim vas, tabulator 9, dokaznog predmeta 539 i recite nam da li prepoznajete ovaj dokument?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Da, prepoznam ovaj dokument, to je autobus vukovarskih tablica gde sam upravo ja vozio, posjedujem kategoriju za autobus gdje sam prevozio izbjeglice u Lazarevac u jedan centar za njihovo prihvatištvo. To su bile barake rudničkog kopa u Lazarevcu. To je izdao Brana Crnčević, njegovo ime je bilo dovoljno da bih bez ikakvih poteškoća mogli da prođete bilo kakve punktove milicije.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Čija je bila odgovornost da se granični prelazi i kontrolni punktovi obaveste o prolasku kamiona kako bi ti kamioni mogli neometano da prolaze?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Upravo to je radio Milan Prodanić, načelnik VI odjeljenja Državne bezbjednosti MUP-a Srbije.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Za vreme embarga protiv Republike Srpske, da li je tada došlo do neke značajnije promene koja je iz vaše Matice išla u Bosnu i Hercegovinu?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Pa, do naročite promjene nije došlo. Ona se i dalje odvijala, međutim, sama vozila morala su da se sklanaju iz Bubanj potoka, nisu mogla dugo da se zadržavaju. Ulazio je jedan do dva kakmiona u Bubanj Potok najviše, tovarilo se i onda se odmah sklanjalo. Da se ne bi

znalo da se u to vreme vuče naoružanje iz Bubanj Potoka, inače normalno se slalo za vreme embarga.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Ranije ste rekli da vam je poznato da su u Državnoj bezbednosti održavani sastanci i da je gospodin Milošević želeo da bude informisan o transportu oružja. Da li vi možete da nam kažete da li su se i tokom embarga ti sastanci nastavili ili je to nešto što ne možete da nam kažete?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Da, održavali su se sastanci pod embargom. U to vreme su se održavali sastanci u matici, u hali matice na Beogradskom sajmu.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A sada molim da se svedoku pokaže dokazni predmet 539, tabulator 10. Gospodine, možete li da identifikujete ovaj dokument i, ako možete, opišite njegov sadržaj?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Ovo je jedan od zahteva Brane Crnčevića Ministarstvu odbrane Republike Srbije u Nemanjinu, to jest, u Vladi Republike Srbije gde se traži 15 automatskih pušaka, osam pištolja, četiri automatska pištolja "Škorpiona" i 500 metaka 9 milimetara za pištolje. To je odobreno i upravo je na tome, na tom piše da je to rešeno i da Bora to izda matici. U stvari meni, ja sam primio taj deo naoružanja i podjelio ljudima.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Molim da se svedoku pokaže tabulator 11. Gospodine, ovo je niz dokumenata i konkretni detalji o njihovom sadržaju nisu toliko važni. Ono što je važno je pitanje da li vi možete da identifikujete šta su ti dokumenti i ukoliko možete, recite nam, dakle, šta su ti dokumenti?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: To su dokumenti isto Vojne pošte 5055 o municiji i oružju kojim, koje sam ja preuzimao za Maticu Srba.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A oprema koja se pominje u tim dokumentima, da li može da se kaže da je tu opremu matica rasporedila na raznim lokalitetima u Bosni i Hrvatskoj?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Ne, ovo su direktno za samu maticu za naoružanje i municiju, to nije išlo za Bosnu i za Hrvatsku nego za ljudе koji su radili u matici iseljenika Srba, a ujedno i za samu obuku jer su vodili ljudе na obuku na jedno strijelište, jer bi normalno morali da prođu jedan deo obuke u gađanju iz tog oružja.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Znači, ti dokumenti beleže opremu koja je direktno predata Matici kako bi ona to upotrebila za svoje potrebe, a ne da to predala nekom trećem licu?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Da, upravo tako.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li je matica u nekom trenutku trebalo da transportuje i pripadnike paramilitarnih jedinica u Bosnu i Hrvatsku?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Da, u par navrata je traženo od Brane da obezbedi autobuse za pripadnike raznih formacija koje su slane iz Bubanj Potoka I. Brana je jedini koji je imao autoriteta da kad traži od pojedinih preduzeća, "Laste" ili ostalih da mu se odobri neki autobus normalno i dobijao.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: I molim sada da se svedoku pokaže tabulator 13 dokaznog predmeta 539. Recite nam, prepoznajete li ovaj dokument?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Da, ovo sam dobio zahvalnicu Vojске Jugoslavije za izuzetno zalaganje i pružanje pomoći borcima pripadnicima Teritorijalne odbrane srpskom narodu izloženom ustaškom teroru i genocidu. To mi je izdala Vojna pošta 5055. Potpisao je neki pukovnik Radoslav Blažić, ali ja ne znam ni ko je on, iskreno da vam kažem.

TUŽILAC GRUM: Gospodine, nemam više pitanja za vas. Samo vas podsećam da imate na umu da kada vam gospodin Milošević bude postavljao pitanja da počinjete sa odgovorom tek kad se njegov mikrofon ugasi i kada crveno svetlo na njegovom mikrofonu bude ugašeno, na taj način vaš glas neće procuriti u javnost. Isto tako želeo bih da kažem Pretresnom veću da su jedine stvari kada bi trebalo da se pređe na privatnu sednicu teme kada se bude govorilo o konkretnom položaju i funkciji svedoka unutar matice kao i normalno druga pitanja o prethodnim sudskim postupcima koji su navedeni na strani 14 sažetka.

SUDIJA MEJ: Sekretarijat (Registry) isto tako postavlja pitanje koji dokumenti trebaju biti zavedeni u spis pod pečatom.

TUŽILAC GRUM: Evo, sad ću da vam kažem. Tabulatori 1, 3 ,4 , 9, 11, 12 i 13.

SUDIJA MEJ: Idemo sada na pauzu od 20 minuta. Gospodine B-179, molim vas da se vratite za 20 minuta kako biste nastavili sa vašim svedočenjem.

Molim vas isto da imate na umu da tokom ove pauze i eventualnih sledećih pauza ni sa kim ne smete da razgovarate o vašem svedočenju sve dok se ono ne privede kraju. A sada idemo na pauzu.

(pauza)

SUDIJA MEJ: Gospodine Miloševiću, odlučili smo da treba da imate sat i po za unakrsno ispitivanje ovog svedoka. To bi trebalo da je dovoljno vremena, s tim da se, ukoliko se ne budete sa njim prepirali i ne budete gubili vreme na periferne stvari.

OPTUŽENI MILOŠEVIC: Ja se nadam da neću, gospodine Mej (May), da gubim vreme na periferne stvari, mada ovaj svedok od početka do kraja govori neistine pa će biti potrebno da ga neke stvari detaljnije ispitam. Zato nisam siguran da ću moći baš da se uklopim u taj vaš sat i po.

SUDIJA MEJ: Svedok može da se pozabavi sa vašom prvom tvrdnjom. Gospodine B-179, čuli ste šta tvrdi optuženi. On tvrdi da vi gorovite neistinu od početka do kraja. Da li je to tačno?

SVEDOK B-179: Ako je on lažov, ja nisam. Ja ne lažem.

SUDIJA MEJ: U redu. Izvolite.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: OPTUŽENI MILOŠEVIC

OPTUŽENI MILOŠEVIC – PITANJE: Gospodine B-179, vidim da ste izjavu dali istražiteljima 11. i 12. marta 2003. godine, je l' tako?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIC – PITANJE: I gorovite da vam je motiv zbog koga ste dali istražiteljima izjavu da pokažete kako Srbi nisu genocidan narod, kažeće, "moj motiv da stupim u kontakt i predam ove dokumente da pokažem da građani Srbije nisu genocidan narod," je l' tako?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIC – PITANJE: Imate kod sebe svoju svoju izjavu, je l' tako?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Nemam, al' nije bitno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Recite mi šta znači ta reč "genocid"?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Genocid je ubijanje jednog naroda, gospodine Miloševiću. Vi ste upravo kao predsjednik Srbije, upravo najveću štetu i genocid uradili svom narodu, srpskom narodu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Hteo bih da pogledate svoju izjavu, gospodine B-179, pa da mi označite na njoj mesta, paragrafe ili rečenice u kojima ste postupili u skladu sa tim motivom, gde objašnjavate, ukazali na to da kako kažete Srbi nisu...

SUDIJA MEJ: Unakrsno ispitivanje nije nikakav trik, niti bilo kakva vrsta testa za svedoka. Ako želite svedoku da postavljate pitanja, možete to da uradite, ali on jednostavno ne može da odgovori na tu sugestiju. Prema tome, molim vas da preformulišete pitanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Pitanje se sastoji u tome, gospodine Mej, da mi ukaže na delove svoje izjave gde dokazuje ovo što on tvrdi da dokazuje.

SUDIJA MEJ: Ja sam to čuo i rekao sam vam da ne možete da postavite to pitanje. Ne radi se o testu za svedoka, to nije ispravno pitanje. Ovde se radi o triku koji pokušavate da izvedete. Možete da preformulišete pitanje ako želite da ga postavite ili da pređete na drugo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine Mej, preći ću na drugo pitanje. A recite mi zbog čega ste naveli da za vas ne postoji ni jedan pisani trag da ste ikad učestvovali u bilo kakvim ratnim aktivnostima?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Odgovoriću vam na ovo pitanje. Po ratnom rasporedu, ja se vodim pod upravo pred Vojnom poštom 5055. Nigdje u mojoj vojnoj knjižici ne postoji da sam u toku rata učestvovao u bilo kojoj jedinici Vojne pošte 5055. Isto tako sva dokumenta jako dobro znate da su iz Bubanj Potoka zapaljena. Ja sam svojim ušima čuo kada je rečeno u Bubanj Potoku, razgovor između Bore Stanišića i Milana Prodanića, da je ta sva dokumentacija spaljena.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li to znači da su vođeni zapisnici o tim razgovorima između Bore Stanišića i Milana Prodanića pa su onda spaljeni?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Ne, nisu vođeni zapisnici između njihovih razgovora, ali su spaljena dokumenta Vojne pošte 5055 koja su slata na ratništvo uz opremu za oružje i municiju. Ta dokumenta koja su pratila transporte su spaljena.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine B-179, vi ističete takođe da ste u mnogo navrata rizikovali svoj život kako bi konvoji došli do mesta koja su bila pod opsadom, je l' tako?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A recite mi ko je mogao da vas ubije, s obzirom da kažete da ste rizikovali svoj život?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Ko je mog'o da me ubije? Pa, između ostalog, mogli su da me ubiju u Zapadnoj Slavoniji kad god smo išli za Zvečevu u konvoju, gađala nas je artiljerija. Isto tako bilo je dosta namještanja. Kad sam vodio konvoj za Sarajevo, u povratku i u odlasku i u povratku, ako se sećate, ja mislim da se dobro sjećate prvog konvoja Vlade Srbije za Pale što je poslat, Cvijan je bio na televiziji i objavio je tog jutra kreće konvoj pomoći za Pale. Ja nisam krenuo namerno tog jutra rano ujutro, nego sam krenuo tek u podne. Pod nekom pretpostavkom, ali tog puta umjesto moje kolone, sačekana je druga kolona, ubijeno je 11 vozača i milicije koji su prevozili rukodu. Meni je bilo označeno da mi je bezbjedan put na Miliće iz Zvornika kad se krene. Ja sam išao upravo tamo gde nije bezbjedno. Otišao sam mjesto na Miliće, otiš'o sam na Šekoviće, na Vlasenicu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine B-179, kažete da ste rizikovali život, kako bi došli do mesta koja su bila pod opsadom, je l' tako?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ko je držao pod opsadom ta mesta?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Pa držali su, ako mislite, mogu da navedem primer, išao sam u Mirkovce. Dobio sam jednom prilikom zadatku da odvedem lekara Acu Todorovića iz Hitne pomoći i dva tehničara, do Šida samo. Međutim, kad sam došao u Šid, vozač koji je trebao da ih preuzme sa drugom sanitetskom opremom, nije smio da ide. Čovek je bio stariji i uplašio se i nije

smeo da ode do Mirkovaca. Tog puta sam ja tražio od predsednika opštine, Ilije Popovića, pošto neće niko da krene s njima. Ja sam produžio do Mirkovaca. Prolazio sam razne barikade, prolazio sam i na sarajevskoj pisti kroz veliku pucnjavu a moji ljudi nisu opalili ni jedan metak, nisu nikog ubili.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, ko je držao ta mesta pod opsadom?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Držala je Hrvatska vojska.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, da li znači da su Srbi u Hrvatskoj u mnogim mestima bili pod opsadom?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Pa, bili su, da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, jesu li Srbi napali Hrvate i stavili se pod opsadu ili s obzirom da su bili pod opsadom, oni bili napadnuti?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Gospodine Miloševiću, to je jedno veliko pitanje za jedan dug odgovor da vam dam. Nagled' o sam se toliko toga, da više ne znam kome da vjerujem. Sad ču da vam kažem jedan primer upravo tih Mirkovaca. U tom putu mom do Mirkovaca išao sam u pratinji dva tenka, mog kombija koji sam ja vozio i još jednog kamiona koji je vozio oružje. Gledajte absurd vaš. Dovoženo je u tom kamionu oružje za Mirkovce, podeljeno je građanima Mirkovaca, a u Mirkovcima ste imali jedno od velikih skladišta oružja i municije, Vrapčana. Ja mislim da ga dobro znate. Ja sam imao jako velikih problema zbog te Vrapčane u Novosadskom korpusu od oficira Državne bezbjednosti Vojske Jugoslavije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne razumem taj odgovor. Pravo da vam kažem, ne znam za tu Vrapčanu ili skladište municije тамо, ali dobro.

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Pa razumjećete, kazaču vam ja kako da razumete, iz te Vrapčane upravo se snabdjevala hrvatska vojska oružjem i municijom. Oficir kapetan, koji je bio oficir JNA je prevozio oružje za Vinkovce svakog jutra sa četiri kamiona. U ono vrijeme bio je komandant u Mirkovcima, Berdar mu je bilo ime. Tražili smo da se pregledaju jednog jutra ti kamioni, taj kapetan nije dao. A vrlo dobro se zna kad kamioni odu kakvi su kad su puni, kako legnu gibernjevi i gume, a kad se u povratku vraćaju, kakvi su kad su prazni. Prema tome, naoružavali ste i jednu i drugu stranu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je l' kažete da smo mi naoružavali i jednu i drugu stranu?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Ne mi, nego vi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, 179. Ovo prvi put ovako, ova kву jednu izjavu čujem. A recite mi, molim vas, vi ste inače, kako navodite u paragrafu 2 svoje izjave, bili član Srpskog pokreta obnove, je l' tako?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Da, nisam bio nikad ni u jednoj partiji, ni član Saveza komunista, ni u vašim partijama, a u Srpski pokret obnove sam otiošao upravo da bih se s vašim režimom borio, 1998. godine.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A dobro, je li tačno to, to biste kao član te partije Srpski pokret obnove, morali znati, da je Srpski pokret obnove bio na čelu svih opozicionih aktivnosti, usmerenih protiv, kako vi kažete, režima?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Pa, sad ču da vam kažem nešto. Opština Voždovac, na kojoj sam ja, tu je vladao i Srpski pokret obnove i SPS i JUL, tako da to nije bilo ono kao što vi mislite da je vladala opozicija. Vladali ste i vi. Ja sam to jako dobro na svojoj koži osjetio. Vaše strukture vlasti pokušale su da mi prvo oduzmu kuću, pa onda da mi poruše kuću ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da ne razgovaramo o kući, ko vam je rušio kuću ...

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Pa, da ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I oduzimao kuću i tako dalje, to, to zai- sta ne bih time htio da se bavim sada ovde. Dobro, vi ste kao dobrovoljac u toku te 1991., 1992., 1993. godine, u periodu o kome svedočite, da li, da li radili kao dobrovoljac u Matici iseljenika, je l' tako?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Da, bio sam dobrovoljac u Matici iseljenika. Kad je tražena pomoć za Borovo Selo, Brana Crnčević je preko televizije, preko medija tražio pomoć Borovu Selu i ja sam onda, da bih pomogao prelasku izbjeglica preko Save, imao sam veliki čamac, što sam sam pravio, sa dva motora, "Jamahom" (Yamaha) i "Merkurijem" (Mercury), poklonio Borovu Selu i sam otiošao tog puta u Borovo Selo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li vam poznato koliko je dobrovoljaca u toku te 1991., 1992. i 1993. godine SPO poslao na ratište u Hrvatsku i Bosnu?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Ne, tom se statistikom nisam bavio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li se sećate kad je Vuk Drašković osnovao takozvanu Srpsku gardu? Znate pretpostavljam.

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Znam nešto. Bile su kancelarije, čini mi se, u Nušićevu isto i Vuka Draškovića, baš blizu matice, ako se ne varam. Kažem da se politikom nisam bavio. Politika me nije mnogo interesovala.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vuk Drašković je u to vreme političar koji je govorio o tome da svaka ruka koja nije srpska treba da bude odsečena?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne sećate se te njegove izjave?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Ne.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, je l' to poziv na sukobe ili ratovanje ili ne?

SUDIJA MEJ: On se ne seća izjave, prema tome, nema mnogo svrhe da ga o tome pitate.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, samo radi utvrđivanja prave motivacije vašeg svedočenja, vi o tome svedočite kako ste sami rekli moj politički protivnik. Tako sam sebe definišete, je l' tako?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Pa, gospodine Miloševiću, kad ste došli na vlast, iskreno da vam kažem, ja sam mislio da je došao jedan pametan čovjek na čelo srpske nacije, međutim ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kratko mi odgovorite, molim vas.

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Pa zašto kratko, ja moram da vam odgovorim celo pitanje, ne mogu da vam odgovaram sa da ili sa ne. Gledajući dalje događaje, ja sam došao do svojih zaključaka i mišljenja o vama.

OPTUŽENI MILOŠEVIC – PITANJE: Je li tačno da ste došli u Maticu iseljenika na svoju inicijativu, uzbuđeni činjenicom da je tada poznati onaj događaj kada se gospodin Šoškoćanin, lider Srba iz Borova Sela udavio zbog prevrtanja lošeg čamca, je l' tako?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIC – PITANJE: Vi ste priložili prilog humanitarnom fondu Matice iseljenika za izbeglice iz Hrvatske i ponudili ste svoj čamac da prevezete u selo, je l' tako?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Da, dao sam svoj metalni čamac koji sam sam pravio za 12 ljudi, njega metak nije mogao da probije, jer je bio rađen od duplo dekapiranog čeličnog lima.

OPTUŽENI MILOŠEVIC – PITANJE: I onda ste ponudili da volonterski prevezite izbeglice iz Hrvatske i humanitarnu pomoć po tek onda uspostavljenim izbegličkim kampovima, je l' tako?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIC – PITANJE: I pretpostavljalo se tada, da ste kao patriota želeli da pomognete humanitarnu delatnost Matice, je l' tako?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Humanitarnu pomoć cijelom narodu, ne samo matici.

OPTUŽENI MILOŠEVIC – PITANJE: Pa, mislim, humanitarnu delatnost Matice koja je davala pomoć na sve strane. To nije sporno.

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Ne, nije sporno.

OPTUŽENI MILOŠEVIC – PITANJE: Recite mi je li tačno da iz jedne humanitarne akcije se niste vratili, zadržali ste se svojom voljom u Mirkovcima u Sremu, par meseci?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Nije tačno.

OPTUŽENI MILOŠEVIC – PITANJE: Prema podacima koje ja imam vi ste se zadržali tamo par meseci i trgovali oružjem tamo, je l' tako?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Nije tako, gospodine Miloševiću, ja sam devet puta ušao u Mirkovce i izašao iz Mirkovaca. A kojim bi ja to mogao oružjem da trgujem, odakle meni oružje?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi ste nabrojali silno oružje koje ste vi vozili navodno.

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Jesam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, zato i kažem da ste ga imali, ako ste ga tako mnogo vozili, je l' tako?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Da, ali u te Mirkovce, ja mislim da sam malo pre rekao da sam išao, kola koja sam ja vozio, jedan kombi, išao je i kamion sa naoružanjem koje je podeljeno u Mirkovcima, a ne da sam ja nosio.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine B-179 ... (*izbrisano po nalogu Pretresnog veća*) ...

TUŽILAC GRUM: Časni Sude...

SUDIJA MEJ: Da, da, shvatam.

TUŽILAC GRUM: Mogu li da zamolim da se izbriše ovo i sva druga pitanja koja se tiču konkretnog položaja koji je ovaj svedok imao, da se takva pitanja postavljaju na zatvorenoj i privatnoj sednici?

SUDIJA MEJ: Da li imate još pitanja o ovoj temi, gospodine Miloševiću? Ako imate, molim vas da onda pređemo na privatnu sednicu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Imam pitanje za ovog svedoka. Da li je tačno, gospodine B-179, da su transporti organizovani povremeno kad bi se skupila humanitarna pomoć sa raznih strana, uključujući Srbe iz dijasporе i uvek je vođa transporta biran među volonterima, mogao je da bude i predstavnik firme koja je sakupila najviše hrane, sanitetskog materijala ili čak predstavnik Srba iz dijaspora jer su hteli da idu sa tim konvojem pomoći koji je organizovala Matica iseljenika?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Nije tačno, gospodine Miloševiću, sve transporte sam vodio ja sa svojim ljudima koji su bili naoružani. Nije mogao drugi niko da vodi te transporte. Ja sam bio na čelu svih tih transporta humanitarnih iz Matice Srba.

SUDIJA MEJ: Pozabavite se drugim pitanjem koje je optuženi postavio. On tvrdi da su konvoji organizovani povremeno, kada bi se prikupila humanitar-

na pomoć sa raznih strana. Da li je to tačan opis onoga što se dešavalo ili ne? Da, da, molim vas, odgovorite.

SVEDOK B-179: Pa, da vam kažem ovako. Vodio sam jedan humanitarni konvoj iz Vojvodine gde su mještani slali pomoć za ličko ratište i sastojaо se od 18 kamiona, to su ti povremeni konvoji. Najviše što me je pogodilo u tim konvojima, ja ћu odmah da vam kažem. Kad sam došao na zadnju destinaciju, bila je Gračac, direktno se tražilo iz kamiona da se utovara u druge kamione da se nosi u prodavnice, a ne da se direktno deli narodu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Mogu li dalje da idem, gospodine Meј?

SUDIJA MEJ: Da, izvolite.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine 179, pitao vas je gospodin Grum da navedete gde ste išli. Ja sam zabeležio ovo što ste vi govorili, kaže-te dva puta ste bili u konvojima koji su išli za Zvečevu, je l' tako, ali niste došli do samog Zvečeva nego ste se zaustavili negde, je l' tako?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Ne, ja sam moju opremu predao na Bučju, ali sam produžavao i do Zvečeva sa ostalim delom konvoja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi ste predali ono što ste imali na Bučju, na Bučju je bila bolnica, je l' tako, gospodine 179?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Prema tome, za bolnicu ste predavali čebad, lekove i tako dalje. Niste predvali nikakvo naoružanje na Bučju nego čebad i drugi medicinski materijal koji je potreban bolnici.

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Ja ne, ali Bora Stanišić je vodio konvoj dalje kažem, taj drugi deo konvoja je bio do naoružanja i municije do Zvečeva.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi ste znači išli u konvojima za Zvečevu i jednom ste išli u konvoju za region Bosanskog Broda, je l' tako?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Taj konvoj sam ja vodio. Čisto vojni, nije bio humanitarni.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Iz ovoga što vidim, vi ste, kažete bili u nekom konvoju, dva konvoja za Zvečeve, jedan za Bosanski Brod i jedan konvoj za Sarajevo, je l' tako?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Između ostalog, da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jeste li još neki konvoj vi vodili osim ova četiri koja ste nabrojali?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Da, nabrojaču vam još, ako želite.

SUDIJA MEJ: Molim da ponovite pitanje. Imamo problema sa monitorima, pretpostavljam da transkript još uvek ide. Upravo su mi rekli da transkript ide. Gospodine Miloševiću, molim vas da ponovite pitanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja sam shvatio iz vašeg izlaganja da ste bili u dva konvoja za Zvečeve, u jednom konvoju za područje Bosanskog Broda, jednom konvoju za Sarajevo, to je ono što ste nabrojali na pitanja gospodina Gruma, pa mi recite šta ste vi još to, pošto ste nabrojali ova četiri konvoja u kojima ste još to bili?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Evo, mogu da vam nabrojim još, sjećate se, vjerovatno, onog broja između 4.000 i 7.000 ljudi u Smoluču što su bili u okruženju tri mjeseca. Konvoj humanitarne pomoći za Smoluče sam ja vodio. Da li možda to nije isto tačno?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja prvi put čujem i vidim za vas, šta bih mogao da kažem da li je tačno ... (*izbrisano po nalogu Pretresnog veća*) ...

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A onda tvrdite da ste bili na ovom mestu za koje ja tvrdim, prema podacima upravo matice iseljenika da nije ni postojalo.

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Pa, zvanično za vas, svi mi koji smo radili takve poslove, nismo postojali.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi tvrdite da je takvo mesto postojalo i da ste vi radili na tome ... (*izbrisano po nalogu Pretresnog veća*) ... Ovo što ja pitam, vi ste ovde priložili u tabulatoru 9 jedno ovlašćenje Matica iseljenika Srbije koje je potpisao, vidi se ovde, predsednik matice Brana Crnčević i gde piše, u tabulatoru 9, ovlašćenje kojim se vozilo autobus, znači: "Autobus

TAM registaracije određene može u ime maticе iseljenika Srbije, Nušićeva 4, Beograd, koristiti za potrebe pomoći izbeglicama iz Hrvatske". Dakle, vi imate taj dokument gde se kaže da vi, kao vozač autobusa i da taj autobus i vi kao njegov vozač imate posao da budete korišćeni za pomoći izbeglicama iz Hrvatske, je l' to to što piše u tom ovlašćenju?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Jeste, to je samo jedno ovlašćenje za prevoz ljudi, izbjeglica, u stvari, u barake rudnika Lazarevac. A ovo što tvrdite da nisam bio na tom radnom mjestu i da mi nije plaćeno, ja upravo imam dokument, pa bih želio da vidite po kome me matica plaćala.

SUDIJA MEJ: Samo trenutak, vi svedočite pred Sudom. Ovde se ne radi o privatnom razgovoru s njim. Gospodine Grum, da li znate išta o ovome, o čemu se radi?

TUŽILAC GRUM: Nisam siguran na koji dokument svedok misli.

SUDIJA MEJ: Da li iko može da nam pomogne da se taj dokument prevede?

TUŽILAC GRUM: Za sat vremena ćemo dobiti prevod tog dokumenta, časni Sude.

SUDIJA MEJ: Gospodine, ako vi date taj dokument gospodinu Grumu, onda ćemo mi pogledati i za određeno vreme taj dokument predočiti optuženom, ali prvo ga predajte gospodinu Grumu. Gospodine Miloševiću, izvolite.

OPTUŽENI MILOŠEVIC – PITANJE: Dobro, što se tiče tog dokumenta, koliko sam ja razumeo vas maločas, to je dokument koji potvrđuje ... (*izbrisano po nalogu Pretresnog veća*) ...

SUDIJA MEJ: Slušajte, ako ćete postavljati još pitanja o svedoku ili o njegovim poslovima, vi to morate da uraditi na privatnoj sednici, vi znate ta pravila. Da li želite da postavljate još pitanja u vezi sa tim?

OPTUŽENI MILOŠEVIC: Ja želim samo da rasčistim ovo, gospodine Mej, ali sačekaćemo da vidimo taj dokument, pa će onda da postavim pitanja u vezi s njim.

SUDIJA MEJ: Preći ćemo normalno na privatnu sednicu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Nema potrebe ...

SUDIJA MEJ: Preći ćemo na privatnu sednicu, preći ćemo na privatnu sednicu, a onda ćemo videti da li možemo, da li možemo da se vratimo na javnu sednicu.

(privatna sednica)

SUDIJA MEJ: Sad smo na javnoj sednici.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine 179, vi kažete kako je za vreme rata Matica Srbima u Hrvatskoj distribuirala pomoć, da je tu 80 posto donacija koje su dali Srbi koji su živeli u inostranstvu, jeste tako rekli?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Da. Humanitarne pomoći.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: O humanitarnoj pomoći i govorim, pošto se Matica i bavila humanitarnom pomoći.

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Mogu i da vam kažem dva kamiona što su bila u transpotu, matici su upravo dali, data tom birou Vlade Republike Srpске za korist te pomoći. To su bili šleperi iz špedicije Bugojna.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da razjasnimo, gospodine 179, matica je primala novčane donacije, dakle, od građana Srbije, od iseljenika i od tog novca kupovala hranu, lekove i ostale potrebe koje je slala kao humanitarnu pomoć, je l' tako?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Tačno je.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Matica je odlučivala kako i na koji način će utrošiti novac koji je primala putem donacija i taj novac je trošila da uputi pomoć onima za koje je smatrala da su najviše ugroženi, je l' tako to?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Da. Da, da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A je li tačno da je taj novac korišćen isključivo kao humanitarna pomoć i nikada od tog novca nije kupovano nikakvo oružje?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Koliko znam to je tačno. Oružje se nikad nije kupovalo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je li tačno da je vrlo često humanitarna pomoć dolazila i u vidu lekova, odeće, hrane i drugih potreba koji su onda preko Matice takođe upućivani tamo gde je stanovništvo bilo najviše ugroženo?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Tačno je. Bila je hala Matice na sajmu u koju se ta pomoć slivala i odatle distribuirana dalje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Tada u toj hali matice, na Beogradskom sajmu u koju se pomoć slivala, tu je bilo, pre svega, odeća, lekovi, hrana, čebad i druge potrbe. Tu nikavog oružja nije bilo, je l' to tako ili nije?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Pa, neće biti da je baš tako. Jednom prilikom sam ja dovez' minobacače 120 milimetara u tu halu iz magacina, iz vojnih magacina, ja...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Vi ste dovezli minobacače u halu matice iseljenika?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, ja sam ovde iz ovog vašeg svedočenja i dokumenata koje ste dali video da vi izjavljujete da je jedini izuzetak od toga bilo, kada je nekoliko radio stanica odneto u neke štabove u Hrvatskoj i Bosni i to vi dokazujete nekim dokumentom koji je, kažete, potpisala Biljana Plavšić, je l' tako?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Da, da, tako je to, ali ima još nešto drugo. Zaboravili ste da sam ja imao parking za kamione na ulazu u Beogradski sajam, sa desne strane. Tu su stajala vozila sa oružjem i municijom.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A nije mi jasno, objasnite mi, molim vas, odakle su došla ta vozila sa oružjem i municijom na parking za kamione Matice iseljenika? Šta će oni na parkingu za kamione Matice iseljenika?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Pa, da vam kažem, upravo zato što nisu smjela da se zadržavaju u Bubanj Potoku, nisu smela da se zadržavaju u

MUP-ovim skladištima, nego su morali da se sklanjaju na same, nazovite, bezazlene lokacije u centar grada, čak šta više i normalno na mom placu su se nalazili nekada kamioni sa oružjem i municijom, da bi se sklonili od očiju javnosti.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Po čijem nalogu ste vi takve kamione držali na vašem placu? Je l' vam neko naložio iz Matice iseljenika da držite neki kamion na vašem placu, sa oružjem i municijom?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Ti nalozi su upravo od Bore Stanišića i od Milana Prodanića. Nemojte da mi kažete da Milan Prodanić nije radio po vašem naređenju možda.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja nisam imao kontakte sa Milanom Prodanićem ali...

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Ni sa Jovicom ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja nisam ni znao da, koliko mi je poznato da je Milan Prodanić službenik Državne bezbednosti. A recite mi, molim vas, ovaj dokument koji ste priložili u vezi s radio stanicama, koji je kažete, potpisala Biljana Plavišić, je l' to dokument koji ste vi dali istražiteljima ili su taj dokument istražitelji dali vama?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Ne, taj dokumenat sam ja dao istražiteljima. Ja sam Biljanu Plavišić uzeo u Vladi Srbije tog puta, odvez'o sam je na aerodrom, mojim kolima na aerodrom Batajnica, gdje je ušla u helikopter, tu mi je i potpisala taj dokumenat, da je primila te radio stanice za ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Republiku Srpsku.

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A odakle su došle te radio stanice?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Došle su JAT-ovim avionom iz Nemačke (Germany).

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. Sad recite mi, molim vas, vi kažete da je predsednik Matice, Brana Crnčević, on je inače književnik, to zname, je l' tako?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Da, da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Poznat.

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kažete da je bio član Socijalističke partije Srbije?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Pa, sad ću da vam kažem, da li je bio član Socijalističke partije Srbije, da li je, odgovorite mi sad vi na pitanje: da li je bio na Kongresu Socijalističke partije Srbije u "Sava centru", kao pridruženi član Socijalističke partije?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Brana Crnčević nikad nije bio član Socijalističke partije Srbije, a mogao je biti kao gost na nekoj manifestaciji, uključujući i kongres, ali on nikad nije bio član Socijalističke partije Srbije.

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: On je govorio da je bio pridruženi član, ja ne znam šta znači biti pridruženi član.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A ne verujem da je govorio i da je pridruženi član, jer on nije bio član.

SUDIJA MEJ: Ovo je samo gubljenje vremena, ovakav razgovor. Dajte da nastavimo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, je li vam jasno da je Brana Crnčević mogao biti samo jedan od mnogobrojnih gostiju, a nikako u nekom drugom svojstvu, pošto nije bio član...

SUDIJA MEJ: Ne, ne. To je nešto što vi znate. Vi znate te stvari, ali svedok ne zna, prema tome zašto trošite vreme na to?

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, ovaj dokument se vratio u sudnicu i nije mi baš sasvim jasno o čemu se radi, ja mogu sada ukratko da vam ga opišem. To je zapravo jedan ugovor koji su potpisali ovaj svedok i jedna druga osoba koja zastupa "Avala fond", a taj fond izgleda ima neke veze sa maticom.

SUDIJA MEJ: Podsetite mi šta je to matica?

TUŽILAC GRUM: To je, matica je ovo udruženje koje stalno pomjenjemo.

SUDIJA KVON: Ja mislim da je "matica" reč na srpskom za reč "association" koju koristimo na engleskom.

TUŽILAC GRUM: Mi sada prevodimo ovaj dokument, nisam siguran da će biti gotov za par minuta, ali biće gotov skoro.

SUDIJA MEJ: To možda i nije potrebno. Da li je to nešto o čemu moramo da govorimo na privatnoj sednici?

TUŽILAC GRUM: Da. Mislim da jeste. Ukoliko budu postavljena pitanja o dokumentu, to trebamo da se uradi na privatnoj sednici.

SUDIJA MEJ: U redu. Molim da pređemo na privatnu sedinicu i molim da se optuženom omogući da pogleda taj dokument.

(privatna sednica)

sekretar: Sada smo na javnoj sednici.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, ovaj dokument kojim Fond srpskog udruženja "Nikola Tesla" iz Ciriha (Zurich) šalje neku opremu, ne može biti dokaz da je matica iseljenika Srbije svoj novac trošila na tu opremu. Nai-me, da li je tačna tvrdnja da su sve donacije koje je dobijala Matica iseljenika Srbije korišćene za humanitarnu pomoć za one kojima je ona bila najpotrebnija? Je l' to tako?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Jeste, to smo upravo i rekli, to stoji, to je istina. Mislim da ne treba...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, hvala vam lepo. Hvala. Je l' vam poznato da je, po što govorite o Brani Crnčeviću, Brana Crnčević u vreme o kojem vi govorite bio poslanik u Skupštini Srbije, ali kao nezavisni poslanik, vanpartički kandidat? Nije bio član nijedne partije, pa ni Socijalističke partije Srbije.

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Poznato mi je da je bio poslanik, a da li je bio nezavisni, ne znam. Ja se u politiku nisam mešao, nit' me je interesovala, ni dan-danas me ne interesuje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, u sedmom paragrafu svoje izjave tvrdite da vam je u vezi sa aktivnošću kojim ste se, kažete, bavili, poznato da je Matica prevezla više od 1.200 kamiona municije, oružja, a onda i humanitarne pomoći u Krajinu i na teritoriju Republike Srpske, je l' tako kažete?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Kažem da je između ostalog, matica učestvovala u prevozu tih 1.200 kamiona. U tome su učestvovala i vozila MUP-a i civilna vozila i vozila koja su dolazila sa ratišta. Nije samo matica učestvovala u tome.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ja hoću da ovde raščistimo jednu stvar. Matica iseljenika Srbije se bavila humanitarnom pomoći. Matica iseljenika se nije bavila niti je imala na raspolaganju nekakvo oružje koje bi Matica iseljenika mogla nekome, nekome slati, je l' tako, gospodine 179, ili nije?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Pa, gospodine Miloševiću, šta će onda meni oružje i mojim ljudima oružje?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, na to možemo da dođemo jer to je jedina konkretna stvar koja se tiče oružja i koja se tiče Matice iseljenika, to vam je tabulator 10 i ja vas molim da ga pogledate, potpisao je Brana Crnčević, moguće je da postoji takva, takav dokument: "Molimo da za potrebe Matice Srba i iseljenika Srbije," to piše, evo vi pratite, "za pratnju transporta i obezbeđenje, izdate 15 automatskih pušaka, osam pištolja, četiri automatska pištolja i odgovarajuću municiju". Dakle, ukupno 15 automatskih pušaka, osam pištolja i četiri automatska pištolja, ali se vrlo jasno navodi "za pratnju transporta i obezbeđenja". Prema tome, ovde se radi o oružju koje je na raspolaganju obezbeđenju tih konvoja koji prenose humanitarnu pomoć, je li tako, gospodine 179?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: A ovaj dokument jestе jedan jedini koji je išao redovnim putem, preko Ministarstva odbrane, svi ostali nisu. A ima ih još.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, da je matica raspolagala ne znam kakvom količinom oružja o kome vi govorite, što bi se obraćala za 15 pušaka, potrebnih za obezbeđenje njenih sopstvenih konvoja Ministarstvu odbrane?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Gospodine Miloševiću, obraćala se zato što su ti ljudi morali da imaju važeće dozvole za nošenje tog oružja. A da bi imali pokriće za tako nešto, morali ste od Ministarstva odbrane da imate da ste dobili to naoružanje. Na početku, te dozvole je potpisivao Bora Stanišić, posle sam ja dobio blanko dozvole i izdavao ih njima. Ako želite, mogu i njih da vam pokažem.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Za obezbeđenje transporta?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, i ovde piše neko, ja ne mogu da pročitam ime, kaže: "Boro, izdaj mu po brojevima na revers, važnosti do dva meseca, nakon čega vraća naoružanje", je l' tako?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Da, to je formalno. Bóra, to je Bora Stanišić iz Bubanj Potoka.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ko je potpisao, neki pukovnik piše ovde?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Ne znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, neko ko je verovatno mogao da naredi tom nadležnom da izda to naoružanje, je l' tako?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Pa, verovatno nekom u vlasti, a taj u vlasti ko je potpis'o, ja ne znam. To vi možda bolje znate nego i ja.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da li je onda jasno iz ovih dokumenata koje vi ovde prilažete, jedino naoružanje koje traži Matica iseljenika je ono koje je potrebno za ljudе koji obezbeđuju njene konvoje, jer se konvoji kreću nesigurnim putevima kroz Bosnu i Hercegovinu i Hrvatsku i treba da budu obezbeđeni?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Pa jeste, gospodine Miloševiću, tačna je ta vaša pretpostavka. Matica jeste radila humanitarni deo, ali je radila i onaj drugi vojni dio koji vi uporno izbjegavate. Postavite pitanje na tom djelu da vam odgovorim.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja upravo imam podatak da Brana Crnčević nikakve veze nije održavao ni sa kakvom vojnom poštom, uključujući i ovu Vojnu poštu 5055. Kao predsednik Matice iseljenika, nema nikakve

veze s tom vojno, on se čak toj vojnoj, koliko vidim, nije ni obratio za ovo naoružanje za obezbeđenje sopstvenih konvoja, nego je pisao Ministarstvu odbrane. Je l' imate vi ...

SUDIJA MEJ: Dopustite svedoku prvo da odgovori na vašu tvrdnju. Izvolite, gospodine.

SVEDOK B-179: Ovako, gospodine Miloševiću. Vi tvrdite jedno, ja tvrdim drugo. Brana Crnčević je bio jako dobar prijatelj i vaš i Jovice Stanišića. I vi ste se, koliko je meni poznato, često sastajali. Da negirate nešto što ja znam, ne možete, ja sam se sastajao jednom i sa Jovicom Stanišićem kad je Bora Stanišić dobio čin pukovnika. Tu je bio sav onaj deo koji je radio, ovaj deo posla koji sam radio i ja, oko municije, naoružanja, a tu je bio i gospodin Crnčević i Jovica Stanišić i Milan Prodanić. Prema tome...

OPTUŽENI MILOŠEVIC – PITANJE: Šta time potvrđujete, je l' time hoćete da potvdite da je Brana Crnčević održavao neke posebne odnose sa tom Vojnom poštom 5055?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Ne sa Vojnom poštom 5055, nego sa MUP-om Srbije, Državnom bezbjednošću MUP-a Srbije. I sa vama.

OPTUŽENI MILOŠEVIC – PITANJE: Crnčević je bio dobar prijatelj Jovice Stanišića i danas je i bio je i moj dobar prijatelj, to je tačno, Brana Crnčević. Al' to nema nikakve veze sa ovim što vi ovde govorite. Vi čak kažete da ste vozili Branu ...

SUDIJA MEJ: Vi, znači, ne osporavate da je Crnčević bio vaš prijatelj?

OPTUŽENI MILOŠEVIC – PITANJE: To je poznata stvar, gospodine Mej, Brana Crnčević, on je poznati književnik, predsednik Matice iseljenika Srbije, on je bio moj prijatelj, ali to neme nikakve veze sa ovom njegovom navodnom aktivnošću da je on bavio se nekakvim švercom oružja i tako dalje. Vi kažete kako ste Branu Crnčevića dovozili do moje kuće?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIC – PITANJE: Da li znate, gospodine 179, da Brana Crnčević nikada nije bio u mojoj kući? Nikada.

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Gospodine Miloševiću, da li je vaša kuća preko puta bivšeg predsjednika, književnika isto, bivšeg predsjednika Jugoslavije, književnika ovog ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, on je u drugoj ulici, prilično blizu, ali je u ulici koja je pod pravim uglom u odnosu na ulicu u kojoj je moja kuća.

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Pa, vrlo blizu, zato vam i kažem, ja znam da sam ga dovozio kod vas, on mi je rekao da ga vozim kod vas.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, ja ne znam kako je to mogao da vam kaže, ne verujem da vam je to mogao reći jer Brana Crnčević nikad nije bio kod moje kuće.

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Da, nikad niste pili viski zajedno.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A jesmo sigurno, ali svakako, al' ne kod moje kuće. Brana Crnčević nikad nije bio kod moje kuće.

SUDIJA MEJ: U redu, to smo čuli, čuli smo šta je svedok odgovorio, on kaže da je tog čoveka tamo odvezao, u redu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ali to je apsolutna neistina, Brana Crnčević nikad nije bio kod moje kuće.

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Vi ste rekli da je sve neistina ono što ja govorim.

SUDIJA MEJ: Gospodine Milošević, ponekad morate da shvatite da stalno ponavljanje nekog argumenta neće taj argument poboljšati.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodina Mej, šta onda da kažem o ovoj tvrdnji, kažete Slobodan Milošević, Brana Crnčević, Jovica Stanović, Mihalj Kertes i još neki, obično su se ujutro sastajali u prostorijama Državne bezbednosti razgovarali o isporukama SAO Krajini i Republici Srpskoj. Jeste vi to rekli?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine 179, mene ovde optužuju kao autokratu kod koga su svi dolazili, pa ne znam odakle vam ovakav opis, potpuno drugačiji, da vi, je l' možete da zamislite da ja počinjem svoj radni

dan tako što idem prvo u Službu državne bezbednosti da se sastanem sa raznim ljudima u Službi državne bezbednosti, pa onda idem u svoju kancelariju. Je l' vam, je l' vam, je l' shvatate kolika je to besmislica?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Pa, ja u svakom slučaju nisam pravio vaš raspored. Ja pričam ono što sam ja čuo o sastancima.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A vi ste čuli da ja prvo ujutru idem u Službu državne bezbednosti pa onda na posao?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Ne idete svako jutro, nego ste ponekad prisustvovali ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ajde dobro.

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Nisam rekao da ste bili svakog jutra.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A na tim sastancima u službi bezbjednosti su mogli biti ljudi koji rade u službi bezbednosti, a ne neko drugi. Šta bi tamo radio Brana Crnčević ili Mihalj Kertes, a pogotovo ja? Otkud vam ta, otkud vam uopšte ta ideja, odakle vam takav podatak?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Odakle mi podatak? Pa, ja sam bio u Državnoj bezbednosti MUP-a Srbije upravo jednom prilikom i sa Mihaljom Kertesom.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, jeste bili kad sam ja bio možda u, u, u, na nekom sastanku u Službi ...

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Ne, to sam čuo od Milana Prodanića.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A to ste čuli od ...

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Vašeg čoveka.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To ste čuli od nekoga. Dobro.

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Pa, nije neko, nego Milan Prodanić.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro.

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Načelnik VI odelenja Državne bezbednosti MUP-a Srbije. Možda ćete da kažete da i njega ne poznajem, ni on mene da ne poznaje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne znam da li ga poznajete, otkud ja znam koga poznaje Milan Prodanić i ko poznaje Milana Prodanića. Ja vam kažem o ovoj besmislici o kojoj gorovite kako se ja ujutru...

SUDIJA MEJ: Da, to ste nam već rekli i svedok je na to odgovorio. Bolje da idemo dalje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, 'ajde da raspravimo još neka pitanja, molim vas. Vi kažete kako ste se sreli sa Radovanom Karadžićem na jedan prilično čudan način, naime, tačno je ne jednom, nego nekoliko puta smo mi slali iz Srbije humanitarne konvoje građanima Sarajeva na principu nediskriminacije, dakle, i Srbima i Hrvatima i Muslimanima. To vam je poznato, prepostavljam, je l' tako?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Ja sam vodio prvi konvoj koji je išao.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Prvi konvoj, onda znate da je Srbija uputila konvoj koji je trebalo da dobiju građani Sarajeva, i Srbi i Hrvati i Muslimani, je l' tako?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Jeste, to znam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro. E sad, iz ovoga što vi gorovite proizlazi opis da je konvoj zaustavljen, da je, da je Karadžić sreо se s vama da bi zaustavio, da bi zaustavio humanitarnu pomoć i onda da ste vi zahtevali od Karadžića da koliko sutra ukloni prepreke i patrole sa drumova i on se onda uplašio to i uklonio i odobrio vam.

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Au, kako ste to lepo interpretirali, milina živa. Ja ču malo drugačije da vam kažem. Ta pomoć Vlade Srbije upućena, jedan deo na Pale, drugi deo za Sarajevo. Kad sam došao na Pale, prvo što sam, tražili su da odem u vilu kod Karadžića na večeru. Ja sam poslao deo mog ljudstva da ode na večeru, a ost'o sam sa dva čovjeka da bi prvo obezbedio sama vozila i kasnije sam i ja otiašao u tu vilu. Imao sam prvi problem gde su moje ljude razoružali na ulasku u vilu. Pa sam onda bio mnogo ljut. Kad oni nemaju povjerenja u moje ljude sa oružjem, a oni su bili naoružani, onda nemam ni ja u te ljude isto tako povjerenje. Biljana Plavišić je bila tu sa sestrom, ona me je poznavala i onda me je molila da sačekam da ode do Karadžića. Otišla je do Karadžića i onda me je i on pozvao da dođem gore kod njega. Na spratu imao je jednu kancelariju. Otiš'o sam tamo. Zahtjevali smo da se sva humanitarna pomoć istovari upravo na Palama. Tu je došlo do

jedne rasprave i to prilično žučne, ja sam tražio, četiri kamiona su trebala da odu u tom transportu do Sarajeva. On nije na početku htio da dozvoli da ta četiri kamiona odu za Sarajevo. A onda je zvao nekog u, ne nekog, Đuretića je zvao, on je bio jedan od pomoćnika za Srbe van Srbije. Đuretića sam lično poznavao. On je pitao Karadžića preko telefona ko je tu. Rek'o mu je moje ime i prezime i onda je Karadžić popustio i dozvolio je da ta četiri kamiona odu do Sarajeva. Ta četiri kamiona sam ja i pored teške muke i pored veoma velikih borbi na sarajevskoj pisti, ipak uspeo da pređem sarajevsku pistu bez ikog povređenog, bez ikavih, mislim težih problema. Doš'o sam do Ilijde, do stanice milicije na Ilijdi, dalje se nije moglo i tu je sva pomoć ostala, ta četiri kamiona su istovarena.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Molim vas, gospodine B-179, bez uvrede, ja ovde ne želim vas da, da vredam, ja zasnivam svoja pitanja na onome šta ste vi napisali u svojoj izjavi.

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Evo, podsetiću vas šta ste napisali u svojoj izjavi, to je na strani 5. Maločas smo ustanovili da vi svoju izjavu imate pred sobom. Vi kažete, to je u tački 15, ona je prilično duga, neću celu da je čitam, kažete: "Ta pomoć je namenjena svim etničkim grupama a ne samo Srbima. Zaustavio sam se na Palama i sastao sa Radovanom Karadžićem koji je želeo da me spreči da odem u Sarajevo. Želeo je da tu pomoć predam Crvenom krstu na Palama. Znao sam da je njegova supruga bila predsednik Crvenog krsta na Palama, a takođe sam znao da su oni imali običaj da prodaju humanitarnu pomoć koja je stizala u magacin. Rekao sam mu da će sledećeg jutra krenuti za Sarajevo i da treba da ukloni patrole sa puteva jer će pucati ako vidim nekoga u uniformi". Dakle, vi ste otišli kod Karadžića koji je htio da zadrži humanitarnu pomoć, pretili ste da čete pucati i onda su se oni uplašili, sklonili to i vi ste mogli da odete u Sarajevo. Zar to ne proizilazi "uspeo sam da isporučim pomoć Sarajevu"? Evo, to je ono šta kažete.

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Da, to je tačno. Reko sam da će pucam ako mi neko stane na put. Nemojte misliti da ja lažem i u tome. Ja jako dobro znam šta radim i šta govorim i šta pričam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine B-179, ja citiram samo ono što ste vi rekli, kažete: "Da ukloni patrole sa puteva, jer će pucati ako vidim nekoga u uniformi".

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Da, ko mi stane na put, ja ču da pucam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: I onda su oni na takvu vašu pretnju, vas pustili da idete u Sarajevo, je l' tako?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Ne znam da li je na pretnju, da li je na razgovor sa Đuretićem iz Ministarstva za Srbe van Srbije, ali ja sam rek'o ono što sam rek'o i stoјim iza tog što sam rek'o.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A recite mi da li postoji bilo kakav papir kojim Brana Crnčević, kao predsednik Matice iseljenika ili bilo ko u njegovu, u njegovo ime je potpisao bilo kakvo ovlašćenje za prevoz nekakvog oružja?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Brana Crnčević nije, ali ja jesam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A vi ste potpisali u ime Brane Crnčevića, je l' tako?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Ne, u moje ime. Ja sam vodio, a u ime Matice Srba. Ja sam bio zadužen za taj deo posla.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da li biste bili ljubazni da mi ukažete na, na to što ste vi u ime Matice Srba potpisivali. Ja imam ovde neki, vidim ovaj tabulator 11: "Četiri automatske puške, dva pištolja, dva automatska pištolja". To je vezano za onaj zahtev koji smo prethodno citirali, je l' tako?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Da, samo ima i drugih zahteva.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, ovo je bio ovaj zahtjev ...

SUDIJA KVON: Da li su dva pištolja ili 12 pištolja?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, u ovom dokumentu koji je nekakva fotokopija, gospodine Kvon i koji nosi ERN 30269340 pisanom rukom, pod brojem jedan je automatska puška 7.62 - četiri komada, pa onda pištolj 7.62 poluautomatski - dva komada, pa pištolj 7.62 automatski - dva komada i onda se ovo ostalo odnosi na metke. To je to što, to je to što je povezano sa ovim pismom Brane Crnčevića, gde kaže: "Molimo da za potrebe Matice Srba za pratnju transporta i obezbeđenje izdate", pa je izdato, kao što se vi-

di, čak manje nego što je se tražilo i to piše "MORS" i to bi trebalo da znači Ministarstvo odbrane Republike Srbije, je l' tako?

SUDIJA KVON: Ali u engleskom prevodu količina pištolja se navodi kao 12. Da li Tužilaštvo to može da razjasni?

OPTUŽENI MILOŠEVIC: Gospodine Kvon, ja se nadam da vi i sami, bez obzira što je ovo srpski tekst, možete da vidite brojeve upisane u koloni broj 5, a gore na srpskom piše količina, a brojevi su upisani rukom, 4, 2, 2 i onda posle ova municija.

SUDIJA KVON: Da, u redu, možemo to da vidimo.

OPTUŽENI MILOŠEVIC: A kako su oni to preveli, ja to ne znam.

SUDIJA MEJ: Gospodine Grum, molim vas da se pozabavite time, čini nam se da je to greška.

TUŽILAC GRUM: Da, časni Sude. Da, čini mi se da je neko pogrešno pročitao 2 kao 1 i 2.

SUDIJA MEJ: U redu. Znači, potreban nam je novi prevod.

TUŽILAC GRUM: U redu.

SUDIJA MEJ: Gospodine Miloševiću, izvolite.

OPTUŽENI MILOŠEVIC – PITANJE: I onda dalji reversi, reversi, ovaj koji nosi ERN, koji završava na 341, govori o šest pušaka, pa ovaj govori o dve. Na kraju se to spabirčilo verovatno ono što ste tražili. A na poledini, na poledini ovog reversa, pretpostavljam, da su imena ljudi koji su zaduženi tim oružjem i upisani valjda serijski brojevi tog oružja, je l' tako, gospodine 179? Dajte pustite da se snađemo ...

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: To je samo jedan od dokumenata.

OPTUŽENI MILOŠEVIC – PITANJE: Pa, ja gledam sva dokumenta koja ste dali, u tabulatoru 10 je zahtev Brane Crnčevića Ministarstvu da, znači u tabu-

latoru 10 zahtev da, za pratnju transporta i obezbeđenje da izda 15 pušaka i osam pištolja, a u tabulatoru 11 imate sva ta dokumenta, reverse...

SUDIJA MEJ: Imamo nekih teškoća da vas čujemo. Molim vas da ponovite pitanje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja kažem da je, gospodine Mej, u tabulatoru 10 ovo pismo Brane Crnčevića gde traži ovih 15 pušaka i osam pištolja za pratnju transporta i obezbeđenje. Isključivo se odnosi na to i upućeno je Ministarstvu odbrane, a u tabulatoru 11 su reversi kojima je to oružje izdato. Na prvom četiri plus dva plus dva, na drugom reversu šest pušaka i na trećem reversu dve. To znači ukupno 12. Mogu se sabrati i ove druge, ove druge količine, ali sve se to svodi, dakle, na ovo pismo kojim se traži naoružanje za pratnju transporta i obezbeđenja i što se u zbiru svodi na tih petnaestak komada oružja. Gospodine 179, samo da razjasnimo ...

SUDIJA MEJ: Samo trenutak, to je vaše tumačenje, pustite svedoka da odgovori.

SVEDOK B-179: Gospodine Miloševiću, tačno je da je ta, da je to traženo od Ministarstva odbrane, ali isto tako postoji mnogo, mnogo, mnogo toga što nema, što je zaobiđeno Ministarstvo odbrane, nema blage veze sa Ministarstvom odbrane. Vi ste tu pročitali samo to, deo što, što je u tom delu, ali ja imam tog mnogo više.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja sam pročitao ceo tabulator 11, gospodine 179. Išao sam od dokumenta do dokumenta, ja ne mogu ...

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Vidite ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da pročitam ono šta nemam pred sobom.

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Vidite, gospodine Miloševiću, ja imam za nošenje oružja i municije, koji praktično u ovim papirima ne postoji, a imam dozvolu za, koju je potpisao Bora Stanišić, za mitraljz "M-84", to je, njega nigde nećete naći u ovim dokumentima. Imam za pištolj "CZ 99" i za snajper 7.9 milimetara, koji isto tako nije u ovim dokumentima. Hoću da vam kažem nešto drugo. Postojala su dokumenta koja su išla a to su upravo taj sitni deo za pokriće naoružanja koje nam je dato. Onaj drugi deo nema.

OPTUŽENI MILOŠEVIC – PITANJE: Gospodine 179, pa nije valjda za pokriće ovog ogromnog broja naoružanja koje ste vi navodno prevozili, mogao da ode ovaj zbir reversa u tabulatoru 11, koji sav u zbiru ima desetak, 12 ili 15 komada naoružanja. Pa, nije li valjda to pokriće, ovaj zahtev Brane Crnčevića da se daju određeni komadi naoružanja za obezbeđenje transporta i vašu ličnu sigurnost?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Gospodine Miloševiću, pošto vi tako tvrdite da samo je taj deo naoružanja u pitanju, meni je, ja sam imao mnogo veći broj dokumenata, al' ne znam da li vam je poznato da ste mi pretresali kuću, od prljavog veša, pa sve na dalje i da ste mi pokupili dobar deo dokumenata.

OPTUŽENI MILOŠEVIC – PITANJE: Gospodine B-179, ja sam prvi put i čuo za vas, a danas sam vas prvi put video, pa budite uvereni da vam nisam pretresao kuću.

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Pa, ljudi u Državnoj bezbjednosti su mi pretresali .

OPTUŽENI MILOŠEVIC – PITANJE: Jel' imate vi neki, jel' vi znate kako se može da vrši pretres stana?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Ja jako dobro znam kako može da se vrši pretres stana.

OPTUŽENI MILOŠEVIC – PITANJE: Za to je potreban sudski nalog...

SUDIJA MEJ: Moraćemo da napravimo pauzu ovde. Gospodine Miloševiću, imate još 10 minuta. Sada ćemo da pređemo na privatnu sednicu da bi se pozabavili nekakvim administrativnim pitanjima.

(privatna sednica)

SUDIJA MEJ: Sada smo na javnoj sednici. Izvolite, gospodine Miloševiću.

OPTUŽENI MILOŠEVIC: Gospodine Mej, ja ne mogu za 10 minuta da završim ispitivanje ovog svedoka.

SUDIJA MEJ: Uradite koliko možete.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, gospodine 179, molim vas da mi odgovarate kratko na pitanja. U paragrafu 8 rekli ste da je vojna oprema poticala iz Vojne pošte 5055 u Bubanj Potoku koja je bila skladište Komande odbrane grada Beograda, je l' tako?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Problem je, dobijam prevod na engleskom.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Jeste li čuli moje pitanje ili treba da ga ponovim?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Nisam čuo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: U paragrafu 8 vaše izjave, kažete da je vojna oprema poticala iz Vojne pošte 5055 u Bubanj Potoku koja je bila skladište vojne opreme Komande odbrane Beograda, je l' tako?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A da li posedujete ikakav dokaz da je određena količina oružja isporučena iz tih magacina, kako vi tvrdite, preko Matice iseljenika Srbije, SAO Krajini ili Republici Srpskoj?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Pa, posedujem putne naloge.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ja nisam video u vašim papirima koji prate ovu vašu izjavu ni jedan dokaz za ovu tvrdnju pa vas pitam da li posedujete bilo kakav dokaz?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Posedujem dokaz po onome šta ste videli iz samog Ministarstva odbrane Republike Srbije, postoji samo jedan dokument o davanju naoružanja Matici Srba za potrebe njegovih, mislim, naših ljudi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To je onaj dokaz koji smo raspravili i to je set reversa izdatih za potrebe obezbeđenja transporta na osnovu naredbe koja piše na svakom od ovih reversa broj 3 132/3 od 20. juna 1991. godine, je l' tako?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, to vam je jedini dokaz koji imate da se preko Matice iseljenika isporučuje oružje?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Ne, imate još i onaj dokaz iz Gaboša, iz vojne pošte o minama 82 milimetara

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: E, pa dobro, ako kažete da imate taj dokaz o minama od 82 milimetara, recite mi, molim vas, evo uzmite taj dokument, to je strana 02908383, vi kažete da ste lično primili mine za minobacače koje su specificirane na ovom dokumentu, je l' tako?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A od koga ste primili?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: E, pa vidite, u ono vreme nije smelo da se potpiše ko vam je predao. A predao mi je Bora Stanišić, a gore piše, vojna pošta u Ministarstvu, Vojna pošta 5055.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Koliko ja ovde vidim, pogledajte rubrike pod rednim brojevima 8, 9, 10 na ovom dokumentu, recite mi ko je oružje izdao, ko je naredbodavac, ko ga je primio? Ove rubrike su prazne, gospodine 179.

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, ako ja mogu da pomognem. Gospodin Milošević i svedok govore o dva različita dokumenta. Gospodin Milošević pomije dokument iz tabulatora broj 12.

SUDIJA MEJ: U redu.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: "Rubrika 8: Predao, Rubrika 9: Primio, Rubrika 10: Naredbodavac", sve tri rubrike su prazne.

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Tačno je, sve tri rubrike su prazne jer se nije potpisivalo, to je bio početak kad je taj rat počeo, ali je revers izdat od Vojne pošte 5055 i dole stoji pečat Matice iseljenika Srbije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pečat koji ste vi primili i stavili vaš potpis, ali za razliku od ovih drugih reversa gde su potpisani ljudi koji su primili, predali, naaredili i gde se poziva na naredbu, ova ovde je potpuno prazna.

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: A upravo vam dokazuje ono da sam ja jedan od ljudi koji nije postojao u vaše vrijeme.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne dokazuje, gospodine B179, da je ovo falsifikat?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Ne. Ja nikad nisam tako nešto falsifikovao nit' mi pada na pamet.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, je l' možemo bar da se složimo da u rubrici gde piše predao i primio, naredbodavac, ne piše ništa?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Pa, možemo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ovaj dokument koji nosi ERN završava se sa 385, to je revers, je l' jasno da je ovde napisano "puške se preuzimaju i vraćaju", piše da ...

SUDIJA MEJ: Dajte svedoku da pogleda dokument. Pokušaćemo da ga pronađemo.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ: Časni Sude, ako mogu da pomognem, to je tabulator 11, preposlednji revers.

SUDIJA MEJ: Hvala vam.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Predao i primio i naredbodavac, sve piše, piše, "puške se preuzimaju i vraćaju u Bubanj Potok za potrebe konvoja Vlade Srbije", je l' tako?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dakle, piše na ovom dokumentu kao i na ostalima da je zaprimljeno naoružanje treba da bude vraćeno u Bubanj Potok i da se izdaje za potrebe Vlade Srbije.

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li je i ovo naoružanje izdato na osnovu naredbe 3 132/2?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Moguće je da vam kažem, ali ne verujem čisto, veliki broj naoružanja je izdat zaobilazeći uopšte Ministarstvo odbrane.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Na naređenju samom piše: "Po naređenju KOGB, broj 3132/2". Dakle, to se sve odnosi na ono oružje koje je traženo za potrebe obezbeđenje konvoja. Je li tako ili nije, gospodine 179?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Svi reversi koje je izdala Komanda grada Beograda nose oznaku Komande odbrane grada Beograda po naređenju Ministarstva odbrane Republike Srbije. Ali koliko ja znam, Ministarstvo odbrane

Republike Srbije nije učestvovalo u tome. Nije moglo ni da zna za sve to. To je znao veoma mali krug ljudi.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ministarstvo odbrane nije znalo, samo su znali par ljudi, vi i ja?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Po pravilu, da, tvrdim.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: E, vrlo dobro. Ali nemate za to ni jedan dokaz?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Pa, dobicećete i dokaz.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Treba mi sad, pošto sad svedočite. A recite mi, molim vas, pošto ste ovdje dali kao nekakav dokaz i pismo upućeno matici iseljenika, to je ERN 0298373 i to je načelnik iz Donjeg Lapca, izvesni Duško Vojvodić, traži neku vojnu opremu od matice iseljenika.

SUDIJA MEJ: Molim da se svedoku pokaže odgovarajući dokument u tabulatoru.

TUŽILAC GRUM: Da, to je tabulator 8.

SUDIJA MEJ: U redu, molim da se predoči svedoku.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ovde se traži dostava uniformi, čebadi, automatskih pušaka i ostalog, je l' tako?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: A recite mi da li se u dokumentu pored matice navodi i jedan državni organ bilo Jugoslavije ili Republike Srbije?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Ne, ovde se niko ne pominje, ali se zna, ovo je dolazilo u maticu kod Brane Crnčevića, ovaj je dokument on meni dao, a sa tim dokumentom sam ja silazio u Bubanj Potok i predavao ga Bori Stanišiću. Bora Stanišić je to predavao Milanu Prodaniću i odlučivalo se gdje će i šta da se šalje.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Da li posedujete bilo kakav dokaz da se Matica obratila JNA ili Teritorijalnoj odbrani Srbije ili Ministarstvu odbrane u

skladu sa ovim zahtevom? Dakle, obraća se matica za ono oružje za obezbeđenje, a sa ovim zahtevom u skladu se ne obraća, je l' to tvrdite?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Upravo vam to tvrdim, ja vam celo vrijeme govorim da je zaobilazeno Ministarstvo odbrane. Za ovaj deo posla u vezi snabdrevanja je znao kako mali broj ljudi, a nemoguće da vi niste znali šta vam radi Državna bezbjednost, Jovica Stanišić i Milan Prodanović.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To što vi tvrdite ne verujem jer vi ne možete da pokažete ni jedan dokument. Jer ja vas pitam, znači neću da tvrdim ništa, da li možete da pokažete dokument koji potvrđuje da ste upravo ...

SUDIJA MEJ: To su sve prepirke, vi se raspravljate sa svedokom i gubimo vreme, on daje svoje svedočenje, oko toga se ne treba raspravljati. Možete da ga pitate osnovne stvari o dokumentu, ali to ne teba da ide dalje od toga.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ja se ne raspravljam, gospodine Mej, ja pitam svedoka da li može da mi pokaže bilo koji dokument koji potvrđuje da je ova oprema...

SUDIJA MEJ: Upravo to je rasprava, o tome se može raspravljati, on je doneo dokumente, vi o tome možete da ga pitatem ali da se raspravljate se sa njim i dalje, nakon što je on predočio dokumente koje ima, nema smisla.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Gospodine Mej, zar nije jasno da je ovakav neki dokument mogao samo da zaluta u maticu iseljenika, jer matica iseljenika nije raspolagala nikakvim oružjem koje je mogla da deli. Zato pitam svedoka da li ima bilo kakav dokument po kome je ...

SUDIJA MEJ: On vam je već rekao da je matica distribuirala oružje. Vi to osporavate. Prema tome, nema smisla da se dalje raspravljate. On je svoj iskaz dao i to je veoma jednostavan iskaz. Prema njegovim rečima, matica je delila oružje širom Hrvatske i Bosne, vi kažete da to nije istina, a mi ćemo na kraju morati da odlučimo gde leži istina.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, da samo raščistimo ovo. Da li vi tvrdite da se matica nije obraćala vlasti ili nekom zvaničnom organu već je neposredno uzimala oružje iz Vojne pošte 5055 bez ikakvog zahteva i molbe u tom smislu?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, i tvrdite da je komanda vojne pošte izdavala oružje matici bez ikakve potvrde o tome?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Nije izdavala matici, izdavala je meni jer sam ja nosio dalje na ratište.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nemate nikavu potvrdu, znači, bez potvrde vam je izdavala?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Gospodine Miloševiću, ja imam ovde i putne radne naloge, ako hoćete da pogledate, tu su pečati vojne pošte 5055, Teritorijalne odbrane Republike Srbije i pečati matice iseljenika Srbije na njima, po kojima se vozi. Ja sam vozio i pod oznakama Jugoslovenske narodne armije, i pod oznakama civilnim i pod oznakama MUP-ovim. I ne možete da mi tvrdite da to nije tačno, kad je to tačno, to se jako dobro zna.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Je l' u tím putnim nalozima stoji da ste vi prevozili naoružanje?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: U putnim nalozima samo stoje brojevi vozi-la.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Na vozilima vam se dozvoljava da radi-te transport, a vi ste transportovali humanitarnu pomoć matice iseljenika. matica iseljenika, pretpostavljam, nije imala naoružanje nego humanitarnu pomoć.

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: A zašto bi onda Matica iseljenika vozila pod registarskim brojevima Jugoslovenske narodne armije?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Matica iseljenika je, koliko ja znam, od svakog moljakala pomoć u transportnim sredstvima za isporuku humanitar-ne pomoći. Od svakoga, od privatnika, od vojske, od državnih preduzeća, od privatnika, od svakog jer nije raspolagala tim. Je li to tačno ili nije?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Nije, gospodine Miloševiću. Upravo iz Matice je otisao jedan "MAN" (MAN AG), prikoličar bivše "Špedicije Bugojno" MUP-u Srbije za snabdevanje. Upravo sam ja dao vozilo koje je korišćeno za snabdevanje u Ministarstvu unutrašnjih poslova, to jest u Državnoj bezbjed-nosti za prvo oružja i municije.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Gospodine 179, to vi tvrdite. Pošto ste rekli da je na osnovu naredbe, ove 3 132/2 izdavano oružje, da li imate bar tu naredbu 3 132/2 koja bi na najbolji način rasvetlila prirodu reversa i ovih dokumenata koje ste ovde priložili? Tu bi se onda verovatno moglo da ustanovi o čemu se radi. Pošto smo do sada ustanovili da se radi isključivo o onim puškama za obezbeđenje.

SUDIJA MEJ: To je ono što vi tvrdite, gospodine Milošević. Mi smo čuli svedočenje svedoka šta se ustvari prevozilo. Mi ćemo vam dozvoliti još dva pitanja, već ste prekoračili svoje vreme koje smo vam odredili. Još dva pitanja znači.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa evo, onda ću jedno pitanje. Kome ste vi isporučili, pošto tvrdite da ste naoružanje isporučili u Zvečevu, kome ste isporučili naoružanje u Zvečevu?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Koliko se sjećam, bio je jedan da l' potpukovnik, da l' pukovnik, iz Novosadskog korpusa.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Dobro, onda mi recite, molim vas, još jednu stvar, vi navodite da ste nosili novac iz Topčidera u Krajinu. Je li to bilo kad je dinar Republike Srpske Krajine uveden u opticaj?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Pa, je l' to znači da je štamparija Narodne banke u Topčideru vršila uslugu za potrebe Republike Srpske Krajine?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Ne znam da li je vršila uslugu, meni je bilo naređeno da pošaljem vozilo da se utovare pare i da se odnesu za Knin.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Kome ste isporučili onda taj novac?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Ne znam, da vam iskreno kažem. Znam da je Danilović Jovo vozio bio taj kamion koji je vozio pare, ja sam samo još jedan katanac dodata da ne bi bilo nekih problema i on je isporučio u Kninu, kome ne znam, a znam da je natovarena druga količina para koja je prevezena nazad za Topčider. To je bilo u džakovima, raznih deviza znam da je bilo unutra, to znam da je rečeno ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ko vam je predao taj novac?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Meni niko nije predao, predao je mom vozaču. Moj vozač je potpisao da je primio novčanice za Knin. Pun kamion sedam do osam tona para je tu bilo, nije tu bilo 2.000, 3.000 dinara.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: To su dinari Republike Srpske Krajine?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Jeste.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Znači, novac koji je uvela Republika Srpska Krajina.

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Jeste, novac se tu štampao i natovaren ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Tamo je vaš vozač to vozio, vi niste išli s njim i ne znate kome je to predato?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Ja nisam išao u kovnicu novca s njim na Topčider, ali u konvoju, taj konvoj sam ja vodio do Knina. E, kome je onda u Kninu predao te pare ne znam, jer on je bio zadužen za taj dio para, da preda te pare.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Bili u konvoju, al' ne znate kome je on to predao, je l' tako?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Ne znam kome, valjda benci tamo nekoj.

SUDIJA MEJ: U redu, svedok je odgovorio koliko je najbolje mogao. Izvolite, gospodine Tapušković.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Zahvalujem, časne sudije, ali da se prvo vratimo na ovu temu, evo to je paragraf 21 vašeg iskaza. Kad se tiče, ovaj novac, ako možete da pogledate vaš iskaz. Vi ste ovde rekli u prvoj rečenici: "Sećam se da sam jednom prilikom prevezao pun kamion RSK dinara u Knin. Tu mora da je bilo 7, 8 tona sveže odštampanih RSK dinara". Dakle, rekli ste da ste vi prevezli, prvo, potom, nekoliko rečenica dalje: "Ja sam prvi isporučio RSK dinare u Knin", pa potom stoji dalje, "ne znam zašto je izvršena ta isporuka pošto sam ja bio samo vozač, ne sećam se kome sam isporučio taj novac". Onda ste rekli da ste i vi vozili i vi isporučili. Kako to objašnjavate jer ste sad rekli, malopre, nešto sasvim drugo?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: To je jedna mala greška u samom tome. Ja vam govorim, novac je vozio vozač kamina Danilović Jova, a ja sam vodio konvoj. Uvek je bio neko ko je vodio konvoje.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Vi ste rekli da ste vi isporučili taj novac, ako ste isporučili taj novac, vi to poričete jer mora da postoji neki dokument, to je ogromna količina novca, a potom je vraćena ogromna količina deviza. Da li postoji dokument o tome da je novac uzet i predat tamo jer to su ogromne pare bile u pitanju? Imate li neki dokumenat vi ili neko drugi ko je to vozio?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Ne, dokumenat je potpisao Danilović Jova, isto tako dokument ostavlja jedan deo u knjigu kad vraća u Beograd, ostavlja u Beogradu onom ko mu je to dao.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Dobro, vi to nemate, hvala.

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Ne.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Evo sad, ovo sledeće. U ovom setu dokumenata, tabulator 9, nalazi se ovlašćenje iz koga se vidi da ste vi odvezli kamion, ovaj autobus i dalje se kaže da je to vozilo ... (*izbrisano po nalogu Pretresnog veća*) ...

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Da.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da li je bilo ko mogao da vozi bilo čije vozilo koje nije njegovo, a da nema dokument, ne govorim o tome da li prevozi oružje ili bilo šta drugo nego zbog rutinskih kontrola, niko ne može da vozi tuđe vozilo ako nema ovlašćenje onoga ko je vlasnik tog vozila, je l' tako?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Nije.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Da li ste vi imali za svako vozilo koje ste vozili ovlašćenje da možete da vozite vozilo koje nije bilo vaše?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Ne. Sad ču da vam kažem primer tog autobusa. Taj autobus je došao iz Vukovara bez dokumenata i onda je napravljena ta propusnica, a to sam jedini ja imao, dve kategorije da vozim autobus, vozio sam ga ja i prevozio sam sa tim autobusom izbjeglice na odredište.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Vi ste ovde već objašnjavali, ne bih se na to vraćao kad je u pitanju ono što piše u dokumentu iz tabulatora

...

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Grum.

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, ja molim da se zapisnik revidira i molio bih gospodina Tapuškovića da ne pominje ime svedoka.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ: Ja nisam spomenuo ime svedoka.

TUŽILAC GRUM: 131047 u transkriptu.

SUDIJA KVON: Pomenuli ste ime vozača.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ali samo kao vozača, nisam navelo ime i prezime, evo, ne mogu da se setim, verujte mi. No, dobro, naravno da neću takvu grešku da pravim, ne mogu da uopšte objasnim da li sam takvu grešku napravio. Ali ako je u ovom tabulatoru 10 bilo već reči o tome da je oružje koje već tražimo bilo traženo zbog pratnje transporta i obezbeđenja i svi ovi dokumenti koji se nalaze u tabulatoru 11 se tiču bukvalno tog oružja koje se tražilo za obezbeđenje vozača i transporta, je l' tako?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Sad ču nešto da vam kažem malo šire. Kad se vozili vojni transporti nije bilo potreba ni za kakvim obaveštenjima, a drugo su civilni kad se vozi nešto civilno i kad se voze civili, onda je moralo da bude.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Zašto vas to pitam? Koliko ste vi uopšte konvoja odvezli? Vi ste rekli tri i posle još jedan vezan za one događaje koji se tiču opkoljenih Srba o kojima ste ovde govorili, je l' tako? Dakle, bilo je četiri konvoja?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Bio je još jedan, ali nije bitno.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ma jeste važno, gospodine sveđoče. Pogledajte, u pasusu 15, ne u paragrafu 7, vi kažete: "Dok sam bio," to i to, "odeljenje je prevezlo više od 1.200 kamiona municije i oružja preuzimanog iz Bubanj Potoka," pa, potom nekoliko rečenica kasnije, "to znam sigurno pošto sam lično učestvovao u tom prevozu". Dakle, vi kažete da ste lično učestvovali u prevozu 1.200 kamiona municije i oružje. Hoćete li to, dakle, da objasnite ako ste rekli da ste samo tri, četri puta bili u tim konvojima?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Ja koliko shvatam vi meni nameštate zamku, znači ja treba da kažem nešto drugo. Ja sam rekao da je iz Bubanj Potoka, u toku 1992. godine prevezeno 1.200 kamiona. U tih 1.200 kamiona oružja

i municije su učestvovali i vozila iz Matice Srba, ali isto tako su učestvovala vozila i iz MUP-a, Državne bezbjednosti Srbije i civilna druga vozila.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala. E sad. pogledajte paragraf 17. Tu ste kazali: "Kad je to oružje voženo, primaoci oružja morali su da potpišu da su oružje primili kada bismo ga isporučili. Kada sam podizao oružje u Bubanj Potoku", kažete, "kada sam podizao, uvek sam dobijao ime primaoca. Mislim da mogu da nađem potvrdu o prijemu oružja, a kad to budem učinio, stupiću u kontakt sa istražiteljima". Tako ste kazali u martu mesecu ove godine. Vi nemate ni jedan dokument iz koga se vidi da ste nešto primili, da ste nešto predali u smislu oružja koje je deljeno Srbima u Krajini i u Bosni?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Vidite, gospodine Tapuškoviću, mnogo grešite. Ja sam imao malo većih problema. Meni i mojoj porodici je prečeno u ovom razdroblju. Od prvog kontakta sa Haškim tribunalom ja sam dobio anonimni poziv da ču biti ubijen. Ja sam sad morao da sklonim porodicu na mesto, da mi ne bude u kući, jer mi je priječeno. Svake noći se njima prijeti, jednostavno, zvone telefoni, spuštaju se slušalice. To nije bez razloga ...

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Ta razumem ...

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Ne, ne sačekajte da vam kažem do kraja ...

SUDIJA MEJ: Dozvolite mu da završi.

SVEDOK B-179: Dobićete dokumenta, ja ču da nađem dokumenta, deo dokumentata još uvek postoji, meni su dokumenta bila na različitim mjestima, ja sam neka dokumenta morao da sakrijem, ali nisam uspio da ih do puta u Hag (The Hague) uzmem. Ali uzeću ih i doneću ih vam.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala, ja razumem to vaše objašnjenje. Vi ste danas na pitanja ovde već odgovorili da nemate ta dokumenta, da je kod vas u kući sve spaljeno, jedan put ste to kazali, a drugi put ste kazali da je pokupljeno iz vašeg stana sve ono što ste imali. Kako ćete da nadete ako toga više nema?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Gospodine Tapuškoviću, vi ste pogrešili. Ja sam rekao da je spaljena dokumentacija od Vojne pošte 5055, ne u mom stanu nego da je spaljena, al' ne u mom stanu. A u vršenju pretresa moje kuće je odnet deo dokumentacije. Ja sam jasno i glasno rekao, nemojte da

mešate dva različita pojma. U mojoj kući nije spaljeno ništa, spaljena je dokumentacija Vojne pošte 5055.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala. Danas ste prvi put spomenuli da ste sreli Stanišića, da ste sreli Mladića, da ste sreli Krajišnika, da ste sreli Tepavčevića, da ste sreli Lainovića, Bucu, Brku, Isidora, a nigde to ranije niste spominjali da ste imali bilo kakve susrete sa ljudima koje sam sad naveo.

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Ne znam kakve svrhe ima ovo pitanje?

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Pa ima, vi ste spomenuli da ste sreli Stanišića?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Da.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Pa, ranije niste rekli da ste ga ikad sreli. Isto tako Mladića. Spomenuli ste paravojsku Lainovića, pa Tepavčevića, a niste ranije ni jednog, nikog od njih spomenuli kad ste o tome govorili.

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: E pa, sad ču da pokušam da vam objasnim ustvari razlog toga. Prva moja izjava kad je data u Beogradu, ja sam bio u kancelariji Haškog tribunala upravo kad je ubijen premijer Srbije. I vrlo je brzo skraćeno tako da nije moglo da se razgovara mnogo na tu temu. Tek kad sam došao ovdje, ja sam pokušao da Sudu objasnim neke stvari.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: I imam zadnje pitanje, časni sudija Kvon se za to interesovao i pitao vas je u onom smislu, vi znači pretpostavljate da je neko Slobodanu Miloševiću prenosio određene stvari. Međutim, vi ste ovde u tački, u paragrafu 11, o tome ste već govorili, direktno kazali da je Slobodan Milošević sa ljudima koje ste ovde naveli svako jutro razgovarao o isporukama SAO Krajine. Ako ste tako ovde kazali, zašto bi bilo potrebno da ga neko izveštava o tome ako je on direktno učestvova u razgovorima oko toga? Možete li to sudijama da objasnite?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Vrlo dobro mogu da objasnim. Rekao sam da nije prisustvovao stalno, da je obavještavan, nekad je prisustvovao sastancima, a ne uvjek. Ja sam to već jednom rekao. Ja mislim da sam bio potpuno jasan.

PRIJATELJ SUDA TAPUŠKOVIĆ – PITANJE: Hvala lepo.

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: A vi mešate ...

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Grum.

DODATNO ISPITIVANJE: TUŽILAC GRUM

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Časni Sude, postoji jedan dokument za koji bih tražio da se doda registratoru dokumenata koji je korišćen sa ovim svedokom i molim da se taj dokument sada pokaže svedoku. Gospodine, ovo je dokument na kome je fotokopija dveju osobnih iskaznica i želim da skrenem vašu pažnju na osobnu iskaznicu odštampanu u donjem delu dokumenta. Recite nam čija je to iskaznica?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: To je iskaznica Matrice Srba iseljenika Srbije, pomoći srpskim izbeglicama.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: Da li ona glasi na vaše ime?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC GRUM – PITANJE: A sad, molim vas pogledajte drugu stranu, da-kle, to je kopija poleđine te iste iskaznice i recite nam da li setu nalazi vaše ime i pečat Matice?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Da, nalazi se moje ime i pečat matice i broj moje lične karte.

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, molim da se ovo pod pečatom uvrsti u spis, mi više nemamo pitanja za ovog svedoka.

SUDIJA MEJ: To će onda biti tabulator 14.

sekretar: Da, 14.

SUDIJA KVON: Gospodine B-179, na kojim saznanjima vi zasnivate vašu tvrdnju da je više od 1.200 kamiona municije prevezeno?

SVEDOK B-179: Na saznanju što sam čuo razgovor između Bore Stanišića i Milana Prodanića u Bubanj Potoku kad je rečeno da smo sa velikim uspehom prevezli, da niko ne zna, preko 1.200 kamiona i municije za bivšu Bosnu, za Bosnu i Hrvatsku, to jest Republiku Srpsku i Srpsku Krajinu.

SUDIJA KVON: Da li možete da nam kažete kada se održao taj razgovor?

TUŽILAC GRUM: Takođe je bilo pred kraj 1992. godine.

SUDIJA KVON: Hvala.

SUDIJA MEJ: Da?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: U vezi sa ovim dokumentom koji ja maločas gospodin Grum uveo, pošto on nije bio uveden pre mog unakrsnog ispitivanja.

SUDIJA MEJ: Da, i koje je vaše pitanje?

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ovde se radi o dva dokumenta. Pretpostavljam da svedok to vidi, pošto je i on dobio nekoliko sekundi pre mene. Dakle, prvi dokument je lična karta koju imaju svi građani Jugoslavije, je l' tako? I ovde se vidi da je ta lična karta izdata decembra 2000. godine.

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Da.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Nikakve veze nema sa vremenom o kom me vi svedočite, je l' tako?

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Gospodine Miloševiću, ja sam ličnu kartu mjenjao. Lična karta uzeta je u kancelariji Haškog tribunala kad sam došao za izjavu da dam. Zato se ne slažu datumi 2000. godina i moja stara lična karta. Odvojte, oni su fotokopirali moju novu ličnu kartu, ne staru.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Ne ulazim u to, ja samo želim da se konstatuje da ovaj dokument, prvi, predstavlja ličnu kartu izdatu 4. decembra 2000. godine.

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Jeste i na njemu je drugi broj lične karte, kol'ko, ako možete da pogledate na njemu piše "L" da kažem registrski broj ...

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ne čitajte broj pošto vas taj broj može...

SUDIJA MEJ: Ali o čemu se ovde radi? Samo trenutak. O čemu se radi? Optuženi ističe da je ovde datum iz 2000. godine. Mi na ovaj način samo trošimo vreme.

TUŽILAC GRUM: Časni Sude, Tužilaštvo ne želi da uvrsti u spis gornji dokument, gornju kartu, nego ovu pri dnu stranice. Dakle, ličnu identifikaciju Matice iseljenika.

SUDIJA MEJ: U redu. Da, ne, ne, moramo ovo da završimo. Želeli ste nešto da kažete, gospodine?

SVEDOK B-179: Ništa, zahvaljujem vam se na ...

SUDIJA MEJ: Dobro, moramo onda ovo ispitivanje da završimo.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ – PITANJE: Imam onda i ovo drugo pitanje. Ova druga legitimacija, na njoj piše: "Matica Srba iseljenika Srbije" sa fotografijom koja doduše je priično nejasna i dole piše "pomoć srpskim izbeglicama" je l' tako? To je ono što piše, i na ovoj drugoj strani je poleđina na kojoj piše ime i prezime ovog svedoka. Dakle, ceo dokument se samo odnosi na činjenicu: "Matica Srba iseljenika Srbije, pomoć srpskim izbeglicama" i na poleđini ime i prezime svedoka sa nekim brojem meni nepoznatim jer nema nikakve veze sa brojem gornje isprave koja je ovde data. Drugo ništa ne piše.

SVEDOK B-179 – ODGOVOR: Je l' mogu da pojasnim ovo? Na ovoj poleđini, na zadnjoj strani, stoji broj moje lične karte u ono vrijeme dok sam radio u Matici Srba. To je broj moje stare lične karte. Ličnu kartu, kod nas je trajanje nje 10 godina, morao sam da mijenjam, jer je stara lična karta istekla. Zato se ne slaže broj lične karte na novoj, na ovom gornjem dokumentu i ovom odpozadi. To gospodin Milošević jako dobro zna, ali možda se pravi lud.

SUDIJA MEJ: Da? Ne, ne, nećemo se dalje time baviti. U svakom slučaju, sporno pitanje ovde nije da li ste vi imali neke veze sa Maticom, nego kakva je bila uloga te organizacije. Ovo zaista moramo sada da privedemo kraju. Gospodine B-179, ovim je vaše svedočenje završeno. Hvala vam što ste došli da svedočite na Međunarodni sud. Sada možete da idete. Ali pričekajte trenutak dok ne spustimo zavese u sudnici.

OPTUŽENI MILOŠEVIĆ: Ja imam primedbu na vas lično.

SUDIJA MEJ: Ne, vi možete da imate prigovor na dokazni materijal, ali ne možete da imate prigovor na mene lično. Šta ste to želeli da kažete?

OPTUŽENI MILOŠEVIC: Želeo sam da kažem da vi ovom svedoku dozvoljavate prilično banalan rečnik neprimeren civilizovanom ponašanju. I to u više navrata.

SUDIJA MEJ: Jezik koji se možda pojavio nije bio na taj način preveden tako da mi to nismo čuli. Da smo tako nešto čuli, nešto bismo uradili u vezi sa tim. Prema tome, gospodine B-179, hvala, sada možete da idete.

TUŽILAC GRUM: Dok čekamo da dođe novi svedok, dozvolite mi da iskoristim vreme za dve vrlo kratke stvari.

SUDIJA MEJ: Da, izvolite, idite, gospodine B-179.

TUŽILAC NAJS: Mi smo preispitali situaciju sa svedokom Harlandom (David Harland) u svetu prigovora koji su izneli amikusi u vezi sa tim da je veliki deo toga u vezi sa Pravilom 92bis. Mi smatramo da ti dokumenti imaju smisla i da je ono što bi ostalo pod Pravilom 92bis nije vredno toga da se sa time gnjavimo i zato smatramo da bi celo svedočenje onda trebalo da ide uživo.

SUDIJA MEJ: Mislim da ste to pametno zaključili.

TUŽILAC NAJS: Druga stvar su popisi svedoka koje treba da pripremimo. Mi to sada pripremamo i nadam se da ćemo do kraja današnjeg radnog dana imati kopije za vas i nadam se da će vam to biti od pomoći. Svedoci po Pravilu 92bis kojih će, ja mislim, još biti, barem na popisu za Bosnu i oni koje ćemo kasnije predložiti, za njih verovatno nećemo morati mnogo da se pripremamo, ali možda će ih još biti.

SUDIJA MEJ: Govorim u vlastito ime, ali mislim da bi moglo biti od pomoći kad bismo mogli da dobijemo popis onih dodatnih svedoka koji dolaze preko svedoka koje nameravate ovde da pozovete sada. Dakle, od sada pa do kraja izvođenja vaših dokaza.

TUŽILAC NAJS: Da, da, to će biti na listi "A".

SUDIJA MEJ: Da, ali je to malo zbumujuće, jer sada izgleda da tu ima svedoka koje niste pozvali.

TUŽILAC NAJS: To smo uradili namerno jer mogli smo da ostavimo samo neke svedoke van, jer tako biste se vi, možda, lakše snašli. Dobro, učiniću to. Isto tako, još jedna stvar, nadamo se da će moći danas uspeti da dostavimo još jedan dokumenat sa popisima svedoka i nadam se da će taj popis onda vredeti do kraja izvođenja naših dokaza osim ako se ne dese neke druge stvari. Gospodin Ajris će ispitivati sledećeg svedoka.

SUDIJA MEJ: Molim svedoka da pročita svečanu izjavu.

SVEDOK VAN LINDEN: Svečano izjavljujem da ču govoriti istinu, celu istinu i ništa osim istine.

SUDIJA MEJ: Izvolite, sedite.

SVEDOK: Hvala.

SUDIJA MEJ: Izvolite, gospodine Ajris.

GLAVNO ISPITIVANJE: TUŽILAC AJRIS

TUŽILAC AJRIS – PITANJE: Hvala, časni Sude. Da li ste vi Erno van Linden, baron Van Linden?

SVEDOK VAN LINDEN – ODGOVOR: Da, jesam.

TUŽILAC AJRIS – PITANJE: Koja je vaša sadašnja dužnost?

SVEDOK VAN LINDEN – ODGOVOR: Radim kao predavač na američkom fakultetu u Bugarskoj (Bulgaria).

TUŽILAC AJRIS – PITANJE: Da li ste prethodno, tokom neke 22 godine bili ratni dopisnik?

SVEDOK VAN LINDEN – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC AJRIS – PITANJE: Časni Sude, većina svedočenja ovog svedoka iz Predmeta Galić je uvršćena na osnovu Pravila 92bis. Dodatni materijal je uvršten po Pravilu 92bis(A), a neki materijal koji ne potпадa pod uvrštavanje po tim pravilima će biti dodat, to će biti razni izveštaji ili vesti koje je podneo taj svedok. To će takođe biti prikazano. Svedok je holandske nacionalnosti, rođen je 1954. godine u Londonu (London), obrazovao se u Ujedinjenom

Kraljevstvu (United Kingdom). On je bio ratni dopisnik koji je pokrivaо su-kob u Jugoslaviji za "Skaj njuz" (Sky News), to je satelitski novinski servis, u Hrvatskoj 1991. godine sa srpske strane i pokrivaо je takođe opsadu Sarajevo. Ranije je pokrivaо rat u Libanu (Lebanon), rat Iraka (Iraq) i Irana (Iran) sa obe strane, kao i rat u zalivu takođe. Pre nego što je postao ratni dopisnik 1978. godine, svedok je bio oficir u holandskim marinima i specijalizovao se za minobacače. U Sarajevu je bio na bosanskoj strani od maja do avgusta 1992. godine. U septembru 1992. godine, uz pomoć doktora Karadžića, proveo je tri i po nedelje na bosansko-srpskoj strani. Ponovo je bio u Sarajevu od kraja oktobra do kraja decembra 1992. godine. Posle toga je povremeno obilazio Sarajevo na po nekoliko dana, osim nakon prvog incidenta na pijaci Markale 1994. godine kada je ostao tamo nekoliko nedelja. Što se tiče naselja Dobrinja, on je obeležio položaj naselja na karti da se to naselje nalazi zapadno od grada duž aerodroma i svedočio je da je to mesto posebno bilo pod opsadom do juna 1992. godine kada su bosanske snage zauzele obližnje brdo Mojmilo. Što se tiče položaja Sarajeva, svedok je rekao da je Sarajevo bio jedan duguljast grad koji se prostirao duž doline, duž reke Miljacke. Bosansko-srpske snage su bile na visinama, držale su uzvišenja i mogli su da pucaju po ulicama koje su se sekle sa glavnim putem koji je išao od istoka na zapad. To je bio Bulevar Maršala Tita. Zbog toga je pronađen alternativni pešački put da bi omogućio da se stanovništvo kreće gradom kroz dolinu od istoka na zapad po toj osi što je bilo u blizini Marin dvora i kasarne "Maršal Tito" gde se nalazi otprilike jedan kilometar širok prostor koji se protirao duž Grbavice koja je bila u rukama Srba. Ovaj put je zahtevao da se traži zaklon od zgrada i da se postave barikade protiv snajpera. I to je sve obeleženo na karti koja je obeležena kao prilog A i dodata svedokovoj izjavi po Pravilu 92bis. Svedok je svedočio da je, dok je živeo na bosansko-srpskoj strani, u septembru 1992. godine uz dozvolu generala Mladića, on i njegov Sky News reporterski tim su proveli 10 dana obilazeći razne položaje bosanskih Srba na frontu oko Sarajeva u pratinji dva vojna policajca bosanskih Srba. Dok su to činili, svedoka su upoznali sa raznim komandantima četa. Ovi su oficirii nosili uniforme JNA, imali su činove JNA koji su bili vidljivi i onda su promenili oznake od JNA na vojsku bosanskih Srba. Tokom te posete, primetio je da bosansko-srpske snage kontrolišu većinu visokog terena oko grada što je dozvoljavalo da oni koji gađaju lično vide svoje metem a ne moraju da se oslanjaju na posmatrače što je omogućavalo precizniju vatru. Topografija je omogućavala da relativno malo pešadijskih snaga uz podršku artillerije drže veliki broj trupa bosanskih snaga na odbrani Sarajeva. Na Grbavici

ci, duž reke Miljacke koja je obeležavala mesto gde se u tom trenutku nalaziла one druga strana, pokazano mu je nekoliko položaja koji su bili, gde су bile vreće peska. To su bile zgrade sa stanovima i tu su operisali uniformisani vojnici naoružani mašinkama, on je prepoznao da ti ljudi izvršavaju snajpersku vatru, da imaju radio komunikaciju i da im se pomaže da izaberu svoje ciljeve. Na jednoj poziciji na četvrtom spratu su imali, napravili su lažni položaj, zamku. Na drugim mestima koje su držali bosanski Srbi na Grbavici svedok je video minobacače, tenkove, oklopne transportere i protivavionsku artiljeriju. Svedok je takođe opisao državnu bolnicu koja se nalazila ispred trga Marin dvor, tu su se nalazile i zgrade bosanskog Parlamenta i bile su na direktnom nišanu i izložene direktnoj vatri od snage bosanskih Srba koje su bile na Grbavici. Taj tim reportera je bio tamo od maja do avgusta 1992. godine. Kampovali su na uništenim gornjim spratovima zato što im je to pružalo idealan položaj da snimaju grad i da vide obližnja brda koja su okupirale bosansko-srpske snage. Bolnica je funkcionalna na nižim spratovima. Odatle su danima i noćima nakon evakuacije kasarne "Maršal Tito" u junu 1992. godine snimali kako se grad nemilosrdno gađa sa položaja bosanskih Srba. Procenio je da preko 1.000 granata iz teškog oružja uključujući i protivvatdušnu artiljeriju gađa grad svake noći. Takođe su korišćeni svetleći meci. On je uporedio tu vrstu velike vatre koja se koncentrisala na kasarnu "Maršal Tito" nakon evakuacije sa nediskriminatornom vatrom kada bi granate padale nasumice po čitavom Sarajevu. Po njegovom mišljenju, ta slobodna vatra je bila usmerena uopšte na grad i na one koji su u njemu živeli, a efekat toga je bio da se kod stanovništva izazove strah. Video je zgradu "UNIS-a", neboder, to su bila dva nebodera, poslovne zgrade od 35 do 40 spratova u blizini Marin Dvora, svedok je video da su gotovo potpuno uništeni od granatiranja od strane bosanskih Srba, iako tada oni nisu bili korišćeni za gađanje od strane bosanskih snaga. Video je jako puno žrtava koji su dolazili u državnu bolnicu i koji su popunili sve hodnike bolnice. Tokom njegovog boravka i poseta tokom rata, svedok je video druge slučajeve kada su namerno napadani civilni i civilni objekti od strane bosanskih Srba. Polovinom jula svedok je video jedan incident sa snajperom. Negde oko 16.00, u bulevaru Maršal Tito video je dva muškarca i jednu ženu koji su imali civilnu odeću na sebi koji su ležali na mestu koje je bilo otvoreno vatri sa bosansko-srpskih položaja. Svi su izgledali kao da imaju oko 40 godina, svi su bili pogođeni, a dvoje od njih je jaukalo. Prolaznici su mu objasnili da je u početku pogođena jedna osoba, a onda je pogođena druga osoba koja je prišla da pomogne i na kraju treća osoba koja je prišla da pomogne prvim dvema osobama. Svedok je

video oklopno bosansko vozilo koje je stiglo, ali pre nego što je moglo da pruži zaklon barem dva pojedinačna pucnja su pogodila žrtve. Dvojica muškaraca su ubijena, a ne seća se da li je žena preživela. Drugi incident se tiče gađanja stambenih zgrada. 5. decembra 1992. godine, vozeći duž bulevara Maršal Tito, tim *Sky News* je video kako jedan neboder u blizini puta gde je bilo smešteno nekoliko stotina ljudi uključujući decu, gađaju svetleći zapaljivi meci koji su dolazili iz pravca najbližih položaja bosanskih Srba koji su se nalazili južno od Miljacke. Oni su se zaustavili, snimili su taj incident i razgovarali sa stanovnicima zaključivši da zgradu nisu koristile odbrambene vojne snage prema onome što su građani rekli i prema tome, po mišljenju svedoka to nije bila vojna meta. Dok je vatrogasna brigada pokušala da ugasi požar, zgradu su i dalje gađali zapaljivi meci, one spratove niže od onih gde su vatrogasci gasili požar. Dok se vozio na bosanskoj strani svedok je video da mine povremeno padaju ili ispred ili iza njegovog vozila što ga je navelo da zaključi da njega gađaju snajperi minobacačkih srpskih snaga. U vezi Jevrejskog groblja, u dva navrata svedok je obišao položaje bosansko-srpskih snaga u delu Jevrejskog groblja koje se nalazilo na liniji sukoba i nadgledalo je južni deo grada a naročito Marin Dvor. Tokom jedne posete, u februaru 1994. godine sreo se sa lokalnim komandantom, osobom po imenu Aleksić. Video je da njegove trupe ne nose uniforme i da nemaju standardno oružje. Svedok je obavešten od strane svog pratioca, bosanskog Srbina, koji ga je pratio iz štaba na Palama, da Aleksić i njegovi ljudi, bez obzira, potpadaju pod komandu lokalnog komandanta bosansko-srpske vojske. Pre prvog incidenta na Markalama, koji se dogodio 5. februara 1994. godine, nije bilo moguće sigurno preći Marin dvor zato što je to privlačilo vatru bosansko-srpskih snaga, gotovo svakodnevno. Činjenica da je bilo moguće preći Marin dvor u martu 1994. godine tokom prekida vatre koji je usledio odmah nakon incidenta na Markalama je svedoku potvrdila da je Aleksić spadao pod centralizovanu komandu i sistem upravljanja. Svedok je primetio da bosanska vojska u gradu ima mnogo manje oružja od bosanskih Srba. Video je tenk na bosanskoj strani i u februaru 1994. godine. Na jednom mestu gde je prikupljano oružje u gradu video je minobacače od 120 milimetara, ali nije video artiljeriju. Primetio je da je bosanska vojska po sastavu bila multinacionalna i identifikovao je ljudi koji su bili i Srbi i Hrvati, kao i Muslimani. U ranoj fazi sukoba primetio je da bosanska vojska konzistentno nema uniforme. Polovinom 1992. godine upoznao se sa pripadnikom paravojnih snaga koji se zvao Juka Prazina i svedok procenjuje da je on pod svojom komandom imao 200 do 300 muškaraca. Oni su bili naoružani i nisu imali uniforme.

me, osim što su nosili crno. Što se tiče vojnih ciljeva u gradu, on bi povremeno posećivao razne oficire bosanske vojske i ta mesta gde je on išao nalazila su se u zgradama koje pre nisu bili vojni objekti. Jednom prilikom je video da je minobacač postavljen kod objekta koševske bolnice. Što se tiče hrane, do maja 1992. godine prodavnice su bile prazne, hrana je morala da se donosi. Neki su pokušavali da za sebe uzgajaju povrće, međutim mnogi ljudi su stanovali u stambenim blokovima, tako da nisu bili u mogućnosti da to urade. Kada se nalazio na liniji sukoba sa bosansko-srpske strane, naročito na Grbavici, svedok je video antisnajperske barikade i rečeno mu je da su civili na toj strani izloženi vatri od snajpera sa bosanske strane linije sukoba. Tražio je da ga odvedu u bolnicu da vidi žrtve tih napada, ali to nije učinjeno. Što se tiče zatvora na bosanskoj strani, svedok je znao da postoje zatvori u Sarajevu i tražio je od vlasti pristup tim objektima, međutim nikada nije dobio tako nešto. Časni Sude, ovim završavamo prezentaciju rezimea svedočenja, a sada želim da pogledamo četiri odlomka, četiri video snimka, međutim, imam u vidu vreme.

SUDIJA MEJ: Mislim da bi sada bilo dobro da završimo za danas. Prekidamo na 20 minuta. Barone, molim vas da ni sa kime ne razgovarate o vašem svedočenju sve dok se ono ne završi.

SVEDOK VAN LINDEN: Da, časni Sude.

SUDIJA MEJ: Da li sam rekao 20 minuta? Ne, mislio sam da u stvari prekidamo raspravu za danas.